ANUL X No. 2952 — Ediția de seară — JOUI 25 SEPTEMBRE 1897

Abonamente
Incep la 1 și 15 ale fie-căreĭ lunĭ
și se plătesc înainte:
Un an în țară 30 leĭ; în străinătate 50 leĭ
Șase lunĭ 15 „ „ „ 25 „
Treĭ lunĭ 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 banĭ
In străinătate 15 banĭ

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuĭŭ strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziaruluĭ
Linia pagina VI-a . . . . leĭ 0.50 banĭ
„ „ V-a . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . „ 2. „
La un mare număr de liniĭ se fac reducțiĭ din tarif
Numărul 10 banĭ
Un număr vechiŭ 20 banĭ

Redacția
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

Administrația
PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

PROPAGANDA IEZUITA IN ȚARA

Șase paginĭ
la fie-care ediție

Contra tripleĭ alianțe

Politica exterioară a regeluĭ Carol începe să dea faliment. Ea va da un faliment sigur fiind că sentimentul poporuluĭ romîn începe să fie adînc jicnit, fiind că alipirea Romînieĭ de tripla alianță începe să însemneze subordonarea, umilirea și anihilarea romînizmuluĭ.

Cîtă vreme tripla alianță însemna Germania, Austria și Italia, puteam fără pericol să urmăm politica acesteĭ trinitățĭ; dar de cînd tripla alianță însemnează *Germania și Ungaria*, de cînd centrul influențeĭ politice din Austro-Ungaria începe să nu maĭ fie la Viena, ci să se instaleze la Buda-Pesta, Romînia nu maĭ are ce căuta lîngă alianța puterilor centrale.

De asemenea rostul alipireĭ noastre de alianța întreită era înțeles pe cînd această alianță însemna o stavilă în potriva războiuluĭ și a rusizmuluĭ, o precumpănire a moscovizmuluĭ expansiv, a căruĭa tendință veșnică era întinderea către regiunile calde. Dar de cînd s'a produs o mare schimbare în orientarea politică a statelor europene, de cînd între dubla și tripla alianță relațiunile s'aŭ îndulcit pînă a deveni cordiale, nu maĭ putem înțelege ostilitatea ostentativă în potriva Franțeĭ și a Rusieĭ, și înțelegem încă și maĭ puțin actele de umilință, față de puterea înfloritoare a Ungarieĭ.

Noĭ democrațiĭ, noĭ personal am fost în tot-d'a-una niște sincerĭ adversarĭ aĭ extensiuneĭ ruseștĭ și am sprijinit politica exterioară a regeluĭ Carol.

Dar, pînă cînd?

Toate, în lumea aceasta, faptele omeneștĭ ca și sentimentele aŭ o margine, și o margine trebuĭe să aibă și predilecțiunea noastră pentru alianța puterilor germane.

Noĭ nu putem merge cu tripla alianță din momentul în care Austro-Ungaria ar însemna «Ungaria»; noĭ, nicĭ de dragul regeluĭ, nicĭ de dragul împăratuluĭ Germanieĭ, nicĭ de teama gogoriței ruseștĭ nu vom pune fruntea sub călcîiul maghiar și cu nicĭ un preț nu vom da lumeĭ spectacolul rușinos ca 9 milioane de Romînĭ să sufere legea a 6 milioane de Ungurĭ.

Prudența, cumințenia politică, maturitatea și toate cele-l'alte calitățĭ, pe carĭ ceĭ puternicĭ le reclamă de la popoarele micĭ, aŭ fost destulă vreme însușirile noastre predominante. Să dovedim că maĭ sîntem încă un popor viguros, că n'aŭ pĭerit virtuțile înăscute în rasa noastră, în sfîrșit, să dovedim că poporul care a știut scutura lanțurile robieĭ turceștĭ și lanțurile protectoratuluĭ rusesc, va ști ține pĭept și trufieĭ maghiare.

Statele centrale aŭ socotit în tot-d'a-una cu prudența, cu pasivitatea și cu lașitatea noastră. Pe cînd 6 milioane de Ungurĭ aŭ majorat Austria, aŭ forțat admirațiunea împăratuluĭ Germanieĭ și aŭ adus la picĭoarele lor pe împărațiĭ Germanieĭ și Austrieĭ, grație energieĭ, violențeĭ și zgomotoaseĭ lor afirmărĭ, noĭ ne anihilăm sistematic și ne simțim foarte onorațĭ cînd ziarele germane ne repetă neîncetat că: «sîntem un element de «ordine în Orient; că maturita«tea noastră politică este foarte «apreciată în Europa.»

A sosit momentul să ne mișcăm, a sosit momentul să dovedim Berlinuluĭ și Vieneĭ că sîntem un popor liber și conștient, ĭar nu o mizerabilă unealtă la dispoziția politiceĭ germane; a sosit momentul ca să ne deșteptăm din somnul amorțitor în care ne-a cufundat înșelătoarea alianță întreită.

Noĭ sîntem și voim să rămînem Romînĭ, pentru noĭ alianțele sînt un mijloc, ĭar nu un scop.

Prin urmare, cînd împăratul Wilhelm ridică paharul la Buda-Pesta și strigă: «sus Ungaria?», Romîniĭ toțĭ, de aci și de dincolo, să răspundă cu un singur glas: «*Jos tripla alianță!*»

Const. C. Bacalbașa.

SATIRA POLITICA

Economiile conuluĭ Năstase

Auzind că Creditul luĭ Mitiță Sturdza e cît p'aci să'l scoată în vînzare latifundiul din județul Ilfov, conul Năstase s'a pus sub protecția Maghiarilor.

Diplomat cum e din fire, d. Stolojan a încercat o lovitură decisivă, dînsul a dat afară din slujbă pe 18 studențĭ naționaliștĭ și după aceea a intervenit pe lîngă Skuipewski ca să-ĭ telegrafieze isprava în străinătate.

Acuma, în capitala Ungarieĭ, conul Năstase e maĭ cunoscut de cît Pavlovski și Macedonski, numele săŭ va fi trimes tutulor directorilor de școale pentru ca eleviĭ să'l învețe pe de rost, ĭar Creditul rural va menaja latifundiul din Ilfov.

De altfel și *exteriorul* îl ajută în politica exterioară. Numaĭ văzîndu'l cine-va îl ĭa drept un baș-porcar ungur, drept un Jupan cu burta mare și cu slană la creer.

In curînd conul Năstase va pune și pintenĭ.

Vax

Navarro Reverter

Fostul ministru de finanțe al Spanieĭ, care a pricinuit căderea cabinetuluĭ conservator. Nu era el însă vina cădereĭ, ci mitropolitul Majorcăĭ, monseniorul Cervera, care l-a afurisit.

Inst.

Măsurĭ infame

Ministrul de externe al Romînieĭ s'a transformat în oficină de spionaj turcesc.

Armeniĭ din țară sînt urmărițĭ, arestațĭ, perchizionațĭ, expulzațĭ; libertatea individuală a devenit o sinistră glumă în Romînia liberă — și toate astea se comit numaĭ și numaĭ pentru a se captiva înalta simpatie a luĭ Abdul-Hamid, care a măcelărit în mijlocul Europeĭ o sută de miĭ de Armenĭ.

De aĭ cum-va nenorocirea să te fi născut Armean și să locueștĭ în țară, nu eștĭ de loc sigur că, eșind în stradă, nu veĭ fi înhățat, aruncat în arest și pînă în 24 ore expulzat, că în absență casa ta nu va fi cotroboită de toțĭ agențiĭ secrețĭ, că nevasta și copiiĭ tăĭ nu vor fi perchiziționațĭ pînă la pĭele.

Măsurile luate zilele acestea contra Armenilor la Bucureștĭ, Galațĭ, și cele anunțate la Botoșanĭ constituĭe o infamie, care devine cu atît maĭ revoltătoare, cu cît se comit în ajunul viziteĭ la Constantinopol al regeluĭ Carol.

Cine știe cu cîte acte de sălbătăcie s'a angajat ridicula pașa din capul ministeruluĭ de externe să plătească onoarea ca regele Romînieĭ să fie primit în palatul călăuluĭ a o sută de miĭ de Armenĭ!

P. Arghyriadès

A sosit în Capitală — și avem onoarea a vi-l prezenta!

Arghyriadès e originar din Romînia, s'a naturalizat însă în Franța, unde e advocat pe lîngă Curtea de apel din Paris.

Cunoscut în lumea politică ca militant socialist revoluționar. Redijează o revistă și un almanach anual: La Question sociale. *A candidat în Paris la consiliul comunal.*

Bărbat voluminos — ceea ce a făcut pe un caricaturist parizian să'l prezinte ca orator, cu burta atîrnînd peste masă, în momentul cînd profera aceste cuvinte:

— Nous autres prolétairs, qui crevons de faim!....

Par' că-l văd intrînd în Camera franceză și luînd loc alăturĭ de deputațiĭ socialiștĭ...

Syl.

A se vedea în corpul ziaruluĭ amănunte asupra „Propagandeĭ ĭezuite în țară".

Direcția partiduluĭ liberal

Tot oculta dă direcția în partidul liberal. Și sediul ocultei este tot la Florica. Acolo e sfîntul mormînt unde se operează misterele și se prezice viitorul.

Cine vrea să aĭbă un loc însemnat în partidul liberal, să ĭa parte la conducerea guvernuluĭ și să aĭbă autoritate, să prezinte o bucățică de lemn sfînt, ad'că autograful obținut pe calea spiritizmuluĭ de la sfîntul mormînt.

Alt-fel, de geaba, nu e posibil să aĭ trecere la guvern.

Cazul cu Kirițopoliĭ

Cazul cu Kirițopoliĭ partiduluĭ este cea maĭ bună dovadă.

Cu toate că tineretul partiduluĭ protestează în contra vechilor satrapĭ — Kirițopolu, Simulescu, Săveanu, Ghelmegeanu, etc — totușĭ aceștia sînt tarĭ și marĭ.

Alaltăerĭ aŭ venit 60 de alegătorĭ influențĭ din T.-Măgurele, în frunte cu toțĭ deputațiĭ și senatoriĭ, și aŭ cerut înlocuirea prefectuluĭ, pentru că el e omul luĭ Kirițopolu. Și aceștĭ 60 aveaŭ cu eĭ încă 700 de semnăturĭ.

Cu toate acestea aŭ fost trimișĭ să se plimbe. Și Kirițopolu nicĭ n'a venit la Bucureștĭ.

El se duce la Florica și de acolo vine cu autograful sfîntuluĭ mormînt. Toțĭ se închină. Kirițopolu e omul agreat de cel a-tot-puternic.

Fiiĭ luĭ Ion Brătianu îl susțin pe satrapul de la Teleorman și nimenĭ nu crîcnește.

Răspunsurile miniștrilor

Nicĭ un ministru n'a îndrăznit să promită decapitarea luĭ Kirițopolu.

Și acesta se lăuda erĭ în tren, în gura mare:

— Ferichidi nicĭ n'a voit să-ĭ primească!

Adevărul e că d. Ferichidi le a spus să se împace și va vedea ce e de făcut — nu cu prefectul ci cu polițaiul. Le dă pe polițaĭ!

Iar Gogu Cantacuzino, cel care instighează pe sub mînă, văzînd că n'a reușit nicĭ de astă dată să'l încurce pe d. Ferichidi, le-a cerut teleormănenilor, să nu scoată vorbă că aŭ fost la Bucureștĭ, ca să nu aĭbă aerul că silesc mîna guvernuluĭ.

Adevărul

Adevărul este că toțĭ miniștri văd cum că Kirițopolu e odios, că tot județul Teleorman este în contra luĭ; eĭ ar voi să-l părăsească, dar nu pot.

Și nu pot, pentru că Kirițopolu e sprijinit la Florica și tot de la Florica se conduce partidul liberal.

Oameniĭ carĭ aŭ fost sprijinul, sufletul și expresiunea partiduluĭ și guvernuluĭ liberal pe vremea luĭ Ioan Brătianu, tot aceia conduc și azĭ.

Aurelian, Costinescu, Fleva, C. Dimitrescu, Porumbaru, Mîrzescu, etc. etc. pot eși din partid. Partidul rămîne în picĭoare, trăește, guvernează maĭ departe. Fără Kirițopolu, Simulescu, Săveanu, Ghelmegeanu nu merge, nu se poate pricepe partid liberal de către Florica, și un partid liberal pe care nu'l recunoaște Florica nu e partid liberal.

Acesta e adevărul. De aceea de geaba umblă ceĭ de la Teleorman: tot Kirițopolu o să fie omul guvernuluĭ.

Rep.

Congresul socialiștilor germanĭ

Dezvoltarea partiduluĭ. — Actualuĭ congres. — Alegerile pentru Landtag. — Grupările.

La Hamburg s'a adunat de astă dată în congres social-democrația germană. Hamburgul trece cu drept cuvînt drept cetățuĭe a socialismuluĭ. In timpurĭ de grea nevoĭe, cînd legea excepțională contra socialiștilor și regimul bismarkian apăsaŭ cu toată greutatea lor asupra partiduluĭ democrațieĭ sociale, — Hamburgul a ținut sus și tare drapelul roș al democrațieĭ și al socialismuluĭ. Adunîndu-se decĭ în congres în vechĭul oraș al ligeĭ hanzeatice, social-democrația germană se adună în chĭar capitala eĭ, în locașul măririĭ și al înălțăriĭ sale.

*

Congresul este foarte bine populat. Numărul delegaților sosițĭ pînă acum, este maĭ mare de cît al acelora sosițĭ în toțĭ aniĭ trecuțĭ. Dar și la ordinea zileĭ este o cestiune a căreĭa primire va schimba în mod fundamental politica și tactica social-democrațieĭ. Este vorba de cestiunea: dacă partidul socialist trebuĭe să participe în viitor la alegerile pentru Landtagul prusac, saŭ să se abție de la aceste alegerĭ, ca un fel de manifestație contra mizerabileĭ legĭ electorale a reacționareĭ Prusiĭ.

Cu privire la această cestiune se manifestează diverse părerĭ. Auer crede că, față cu actuala situație politică, participarea la alegerile prusace se impune și maĭ mult încă, se impune chĭar ca social-democrația să sprijine în mod necondiționat partidele liberale burgheze, spre a le asigura acestora preponderanța față cu partidul conservator și agrar al junkărilor feodațĭ, precum și contra celor-l'alte partide reacționare din Landtag.

Bebel și Kautsky cred că este necesar ca social-democrația să dea concursul partiduluĭ liberal, însă numaĭ sub o condiție, și anume: ca membriĭ acestuĭ partid, carĭ ar candida la un mandat pentru Landtag, să se oblige că nu vor înceta să ceară votul universal, direct și egal.

In sfîrșit, Singher și cu bătrînul Liebknecht țin sus și tare drapelul revoluționar și pretind că social-democrația nu trebuĭe să participe nicĭ în viitor, după cum n'a participat nicĭ în trecut, la alegerile prusace, pentru ca, prin participarea sa, să nu aprobe mizerabila lege electorală a luĭ Manteuffel.

*

După cît se poate prevedea însă, propunerea Auer, combinată cu aceea a luĭ Bebel și Kautsky, va reuși. Intr'adevăr, situația e astăzĭ cu totul schimbată în Prusia, și de datoria social-democrațieĭ este, ca, în fața sforțărilor desperate ale feudalilor și burghezilor germanĭ, să'șĭ adune și ea toate forțele, să uzeze și ea de toate mijloacele de carĭ dispune, pentru ca să opuĭe o rezistență cît maĭ mare încercărilor de răsturnare, venite de sus.

Feudaliĭ prusacĭ, văzînd că, în Reichstagul eșit din votul universal, nu pot face nemic contra socialismuluĭ și a democrațieĭ, aŭ strămutat cîmpul de bătaĭe în Landtagul prusac. Acĭ apar din noŭ toate legile reacționare, respinse de Reichstag. Trebuĭe mobilizate decĭ toate forțele de carĭ s'ar putea dispune în Landtag, pentru ca reacționariĭ să nu maĭ poată lucra neturburațĭ.

Gal.

Lupta cu Kirițopoliĭ

Doamne — frumoasă luptă duce tineretul partiduluĭ liberal!

Pentru a nu maĭ ștĭĭ cîta oară „o delegațiune de vre-o 30 de Teleormănenĭ a venit în Bucureștĭ pentru a cere guvernuluĭ înlocuirea prefectuluĭ și dizgrațiarea politiceĭ luĭ Kirițopolo în localitate."

A devenit homerică lupta aceasta a „tineretuluĭ liberal" din Teleorman, în cap cu intransigentul anti-kirițopolist, d. Procopiu.

— Să dispară Kirițopolo, ĭată lozinca bravilor tinerĭ.

Perfect de acord cu domniĭ! De cît un lucru: ca să dispară Kirițopolo, e necesar să dispară.. Kirițopoliĭ, căcĭ ne aflăm în fața uneĭ întregĭ specĭe.

Kirițopolo nu e numaĭ la Teleorman: e și la Putna, e și la Argeș, e și la Severin și la Dorohoiŭ: e pretutindenĭ. Și am putea exclama cu aceiaș gravitate ca și d-na Alving, a luĭ Ibsen, despre „Strigoĭ:"

— Mĭ se pare că în această țară Kirițopoliĭ sînt deșĭ ca nisipul în mare!

Se înșală grozav tineriĭ liberalĭ din Teleorman dacă cred că țara-ĭ privește cu admirație, cum se încruntă, scîrșnesc din dințĭ și cer capul luĭ Kirițopolo.

Kirițopolo nu se înlocuĭește, pentru că gîngăniile nu se înlocuĭesc — se distrug. D'aĭa avem Zacherlin, d'aĭa avem acid fenic!

Să lupte tineriĭ liberalĭ pentru luminarea maselor și aducerea lor la viață politică — și numaĭ de cît se va vedea miraculosul fenomen al disparițieĭ Kirițopolilor: unde va fi lumină, cinste, sinceritate, acolo nu vor domni Kirițopoliĭ.

Lupta aceasta s'o dea tineriĭ liberalĭ de vor regenerarea partiduluĭ.

Pentru lupta anti-kirițopolistă de azĭ nu se vor găsi rapsozĭ!

Silex.

Strîns cu ușa

D. Dimitrie Sturdza a început să fie cam strîns cu ușa de către propriĭ săĭ partizanĭ, patimile s'aŭ dezlănțuit prea tare, șeful nu maĭ are nicĭ puterea, nicĭ prestigiul să domineze valurile furioase ale liberalizmuluĭ.

Cele petrecute între primul ministru și delegațiĭ liberalilor din Teleorman spun destul de limpede că aŭ trecut vremurile autoritățeĭ d-sale. Delegațiĭ aŭ strigat cu voce tare, aŭ cerut ca voința lor să fie respectată, aŭ apostrofat pe șeful guvernuluĭ, l'aŭ silit să stea și să asculte dolianțele lor.

Bietul domn Mitiță a petrecut un sfert de ceas foarte neplăcut, a îngălbenit, a îngînat cîte-va făgăduelĭ, în sfîrșit, aceea ce este sigur, e că d-sa n'a avut curajul să spună lămurit aceea ce crede în chestia de la Teleorman.

Cînd un șef de partid și un șef de guvern ajunge în halul acesta, cînd nu maĭ are nicĭ măcar îndrăzneala de a'și spune părerile față cu partizaniĭ revoltațĭ, maĭ bine să se ducă acasă și să se culce.

Culcă-te, domnule Sturdza.

Stop.

Mgr. Cervera

Jacinto Maria Cervera, mitropolitul Majorcăĭ, a pricinuit între altele căderea fostuluĭ cabinet conservator din Spania, prin afurisenia pe care a aruncat-o asupra capuluĭ bietuluĭ ministru de finanțe, care a voit să procedeze la secularizarea unuĭ domeniŭ mănăstiresc.

Tograf.

Revoltă țărănească

Din noŭ a intervenit baioneta ca să dovedească marele adevăr al „patrioților" că în țara romînească clasele aŭ fost... „abolite" (?!) și că țăranul romîn e gospodar mulțumit la casa luĭ!

Regimele „Națiuneĭ", care a tunat în potriva jandarmerieĭ rurale, a uzat zilele aceste de carabinierĭ creațĭ de ciocoĭ — și sîngele țărănesc a curs: de sigur mult maĭ abundent de cît în zilele cînd foile ciocoilor saŭ burtă-verzilor anunță că „străzile Capitaleĭ aŭ fost roșite de sîngele poporuluĭ"!

Țăraniĭ din Crețeștĭ aŭ scos din noŭ strigătul că vor pămînt. Stăpînirea n'a putut tolera această dezmințire dată afirmăreĭ oficiale că tot țăranul e proprietar în Romînia și la strigătul țărănimeĭ aŭ răspuns detunăturile carabinelor unuĭ detașament de jandarmerie rurală, sosit la fața loculuĭ sub comanda d-luĭ prefect de Ilfov, Geani, — pentru a restabili, bine-înțeles,... *armonia între clase!*

Rănițiĭ aŭ fost cărațĭ de pe cîmpul de luptă — Romînia oficială a triumfat și de astă-dată, grație progresuluĭ... armamentuluĭ nostru!

La Crețeștĭ domnește *ordinea* **— căcĭ în Romînia domnește regimul baioneteĭ.**

Să fim liniștițĭ și să ne gîndim la frumoasele noastre progrese!

Saturn.

DIN BASARABIA

Suspine, poezii populare din Basarabia, adunate de G. Madan.

E curios că în timpul de față, cînd cestiunea națională este din noŭ și cu atîta vigoare agitată, nu se pomenește cu nicĭ un cuvînt despre aceĭ dintre frațiĭ romînĭ, carĭ zac sub stăpînirea rusească și de-asupra cărora apasă urgia cnutuluĭ și a închisorilor muscăleștĭ. Și cu toate acestea ce bine-cuvîntat ținut, ce romînesc ținut, este Basarabia!...

Toate încercările de rusificare aŭ trecut aproape fără să lase vre-o urmă asupra țăranuluĭ romîn. Pe cînd unele dintre familiile boereștĭ aŭ ajuns nicĭ să nu maĭ cunoască limba romînească, acolo jos în straturile sănătoase ale țărănimeĭ, viața romînească s'a păstrat în toată frumusețea eĭ fermecătoare, în toată originalitatea eĭ.

Limba, dulcea limba moldovenească, obiceĭurile religioase și laice, s'aŭ păstrat cu atîta putere, în cît ele aŭ rămas chĭar și atuncĭ cînd sute de familiĭ romîneștĭ aŭ fost rupte de la sînul mumeĭ și mînate tocmaĭ în Caucaz, pentru a coloniza acolo întinse sterpe și cîmpiĭ.

Ce putere de viață trebuĭe să fie în țăraniĭ basarabenĭ, cînd, după toate chinurile, după toate persecuțiunile ce le îndură, maĭ aŭ curajul să înfrunte cnutul muscălesc și să spuĭe cu glasul tare: sînt moldovean!

*

Și de aceștĭ frațĭ din Basarabia se vorbește așa de puțin? Și de aceștĭ martirĭ, adevărațĭ martirĭ aĭ neamuluĭ romînesc, se face așa de puțin caz?

Romîniĭ din Ungaria suferă mult; dar pe lîngă închisorile din Tomsk și Iakutsk și pe lîngă pustietățile Sibirieĭ, închisorile din Seghedin și Vațiu sînt palate; dar pe lîngă acțiunea de rusificare a celor din Basarabia, tendința de maghiarizare a Ungurilor e o jucărie, căcĭ aĭ mijloace să le combațĭ, căcĭ poțĭ face apel la Europa civilizată?

Cu toate acestea noĭ, Romîniĭ din regat, ne-am interesat din cale afară de puțin de soarta Romînilor basarabenĭ, și aceasta-ĭ fără îndoĭală o greșală. Să nu mi se spuĭe că aŭ fost puternice motive politice carĭ ne-aŭ impus această atitudine. Această obiecțiune o putem respinge cu o vorbă mult colportată acum: contrar diplomațieĭ, care pune interesele de stat de asupra celor naționale, noĭ, poporul, trebuĭe să punem interesele noastre naționale de asupra celor politice.

Aceste puține și modeste reflecțiĭ ni s'aŭ impus odată cu apariționea unuĭ mic volumaș ce poartă titlul „Suspine" și care conține o colecțiune de poeziĭ populare din Basarabia. Autorul aceșteĭ colecțiunĭ, d. George Madan, este un Romîn din Basarabia pe care soarta „rusească" l'a mînat în regatul Romînieĭ, pentru ca — după vorba cînteculuĭ — să'și aline aci amarul. Autorul ne descrie soarta Romînilor basarabenĭ într'o scurtă prefață, din care reproducem aci următorul pasagiŭ:

„Romîniĭ din Basarabia n'aŭ voe să deschide o singură școală primară, n'aŭ voe să scoată, fie sub cenzura cea maĭ draconică, o gazetă romînească, n'aŭ voe să tipărească măcar o carte bisericească în limba lor; dar ce maĭ vorbă multă: Romîniĭ din Basarabia maĭ nicĭ luĭ Dumnezeŭ nu aŭ dreptul să se roage în limba lor, saŭ să spue că sînt Romînĭ!

„Și asta cînd?

„Nu în evul mediŭ, cînd tot ar maĭ fi putut să'șĭ găsească mîngîĭere și alinare în faptul că și cele-l'alte popoare din jurul lor zăceaŭ în robie și barbarie; ci acum, cînd aproape toate popoarele europene s'aŭ alcătuit în state naționale independente, cu legĭ liberale și democratice.

„Iată de ce dealurile și văile, codriĭ și cîmpiile Basarabieĭ (căcĭ ele le-aŭ maĭ rămas) suspină și răsună numaĭ de jale și durere".

*

Și această jale și durere se exprimă chĭar în prima poezie populară publicată în volum și pe care o reproducem aci:

Frunză verde de negară
Nourĭ negrĭ se văd în zare
Fulgerĭ ceriul 'mĭ-l taĭe.
Vine ploaĭe, vine mare,
Huĭește pădurea 'n vale,
De tunet, de trăznet mare.
Plouă pĭatră, via-'mĭ strică,
Vin muscalĭ, flăcăĭ ridică,
Și mi-ĭ duce prin străinĭ
Prin străinĭ, printre păgînĭ.
De cît la muscalĭ picam,
Maĭ bine mă spînzuram,
Că te bate, te stîlcește,
De grăeștĭ moldovenește.
Vaĭ de neamu cel străin,
Ie ca pomul lîngă drum,
Cine trece 'l zburătăește
Și de crengĭ îl sărăcește.
Vin doĭ nourașĭ din sus,
Astă veste 'mĭ-aŭ adus,
Că Costia 'l meŭ 'ĭ în Tiflis

Şi 'şi duce veacu 'ntr'un plîns
De duşmanĭ tare ucis.
— Nu maĭ plînge, Costio hăĭ,
Că-ĭ destul că plîngem noĭ,
Plînge tat'to, plîng şi eŭ,
Plîng copiiĭ după noĭ...
Dare-ar bunul Dumnezeŭ,
Să 'ţĭ maĭ vedem chipul tăŭ
Că perim de dorul tăŭ.
. . . .
Florĭ şi frunză la un loc
Nu maĭ pocĭ de dor şi foc.
Frunză verde nu ştiŭ ci
Tot aş plînge ş'aş boci.
Frunză verde săminoc
Am să trec Prutu înot.
Ş'am să 'l trec în cela mal,
Să mă răcoresc de-amar".

Poezia aceasta este oglinda fidelă a stăreĭ sufleteştĭ a Romînilor basarăbenĭ. Cine nu pricepe toată durerea profundă ce se exprimă în versul:

De cît la Muscalĭ picam
Maĭ bine mă spînzuram,
Că te bate te stîlceşte
De grăeştĭ moldoveneşte.

Romînul, moldoveanul, se vede pus aproape în imposibilitate de a grăi dulcea limbă părintească. Ş'apoĭ pe urmă ce frumos se exprimă durerea că Costis, luat la cătănie, a fost dus tocmaĭ în Caucaz, în Tiflis. Acesta e un fapt: între mijloacele de rusificare de carĭ uzează muscaliĭ, se află şi acela că Romînul din Basarabia recrutat e dus tocmaĭ în Caucaz, pe cînd recrutul polon e mînat în Basarabia saŭ poate chĭar în Siberia.

In sfîrşit, e cu deosebire caracteristic în această poezie pasagiul ultim:

Am să trec Prutu înot
Ş'am să'l trec în cela mal,
Să mă răcoresc de-amar.

Pentru Romînul basarabean există o singură speranţă: colo ţara mumă, regatul de peste Prut, acolo se duce el să'şĭ aline durerile, să se răcorească de amar.

*

Acelaş ton este caracteristic tuturor poeziilor populare pe carĭ d. Madan le dedică mareluĭ Romîn din Basarabia Bogdan P. Hajdeu. Dacă maĭ adaog faptul că G. Coşbuc a făcut volumuluĭ o interesantă prefaţă, pe lîngă cele ce am relatat despre însăşĭ colecţia în cestiune, cred că am recomandat în de ajuns tuturor Romînilor poeziile populare din Basarabia adunate de G. Madan.

Aceste poeziĭ sînt o bucată ruptă din viaţa, din inima neamuluĭ romînesc — orĭ-ce Romîn e dator, deci, să le cunoască.

Strat.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(*Din coresp. luĭ Chiţibuş cu cititoarele sale*)

Domnule Chiţibuş,

Din întîmplare îmĭ cade în mînă un fragment dintr'un număr vechiŭ al „Adevěruluĭ" (20 Iunie a. c.). E un fragment care'mĭ inspiră plăcere şi regrete în acelaş timp: placere fiind-că pe dînsul se găsesc, între altele, aşternute şi ideile tale, ideĭ pline de farmec şi din carĭ se revarsă o întreagă filozofie,— regrete, fiind că tocmaĭ acolo unde deviĭ maĭ interesant, acolo, tocmaĭ acolo, trebuie să mă opresc, căcĭ... ziarul e rupt.

Poate aĭ citit vre-o dată o carte cu cuprins plăcut şi'n care a lipsit sfîrşitul orĭ alt-ceva. Pune-te în starea psihologică de atuncĭ şi veĭ vedea sufletul meŭ ca într'o oglindă.

Dar în fine principalul l'am aflat. Spuĭ că: „Viaţa e o durere. Eŭ sînt un biet călător în această vale a plîngereĭ. De ce aş maĭ da naştere la alţĭ nenorociţĭ, carĭ să perpetueze suferinţa şi necazul şi carĭ să aibă dreptul să mă biesteme că, pentru o aşa plăcere, ĭ-am aruncat în gehena aceasta?" De aicĭ înainte e rupt.

Am zis că se revarsă o întreagă filozofie. Spune dacă nu-ĭ aşa? Volume întregĭ de filozofie cu discutatele lor teoriĭ nu îmbrăţişează o cugetare aşa de adîncă, căcĭ maĭ toate nu respectă acel „cunoaşte-te pe tine însuţĭ", pus în practică de Socrate, şi ţintesc numaĭ să ne dea părerĭ şi părerĭ asupra originiĭ lumeĭ, etc. etc., iar cît despre noĭ ne consacră 2 ramurĭ, prin carĭ studiază fenomenele psihice şi faptele noastre.

In ceea ce priveşte însă rolul nostru aicĭ pe pămînt, dacă trebuie să răspundem saŭ nu instinctuluĭ natural, care ne face, după cum zicĭ, să dăm naştere la alţĭ nenorocitĭ, carĭ să perpetueze, etc. etc., din acest punct de vedere zic, adică dacă specia noastră trebuie perpetuată saŭ nu,—e o tăcere în cercurile filozofice. Chĭar Socrate, care cere să ne studiem maĭ întîĭ pe noĭ înşine, chĭar el, a avutginerĭ şi prin urmare şi femee şi încă, pe Xantipa. Neapărat că ilustrul dascăl al luĭ Platon a înteles preceptul pus în aplicare, din alte puncte de vedere, şi emiţîndu-l, s'a gîndit maĭ mult ca să combată pe sofiştĭ. Dar văd că rătăcesc pe alte căĭ şi'mĭ e frică ca nu cum-va s'apar înaintea d-tale ca un fel de *précieuse ridicule* a luĭ Molière.

*

Să trec dar la subiectul meŭ. Văd că'ţĭ place să te ocupĭ cu soarta femeilor. Cînd vre-una e nemulţumită de soarta ce ĭ-a creat-o întîmplarea, ţi se adresează şi tu găseştĭ în bogata ta imaginaţie cuvinte mîngîĭetoare, de aceea eştĭ chĭar scriitorul favorit al femeilor şi te asigur că noĭ citim „Adevěrul", numaĭ fiind că el e unicul organ, în care se găsesc concentrate ideile tale de sincer apărător al cauzeĭ femenine. Să vedem acuma cum stăm cu concluziunea d-tale din corespondenţa cu data de 20 Iunie a. c., coresp. intitulată: „Căsătoria". Spuĭ că nu vreĭ să te însorĭ! Vrea să zică eştĭ de părere că bărbaţiĭ nu trebuie să se însoare!? Dar, nu-ĭ aşa? veĭ zice că e o părere a ta personală, e pentru tine, alţiĭ facă cum vor voi. Aşa e! Dar, o, fatalitate! Misiunea de scriitor e foarte grea! Un scriitor e un educator al publiculuĭ şi ca atare ideile sale, odată emise, devin o proprietate a publiculuĭ şi majoritatea, dacă nu toţĭ, se orientează după ele. Gîndeşte-te decĭ ce aĭ conchis, dragă Chiţibuş! Nu am mintea aşa de îngustă ca să-mĭ închipuĭ că, înaintea publicăriĭ ideilor tale, nu eraŭ şi alţiĭ bărbaţĭ, carĭ cugetaŭ ast fel. Ar fi o greşeală din parte-mĭ, pe cîtă vreme e ştiut că majoritatea bărbaţilor profesaŭ şi profesează aceiaşĭ ideie, adică ideea de a nu se însura.

Dar să nu crezĭ că şi dînşiĭ pleacă de la aceleaşĭ motive nobile de la carĭ plecĭ tu cînd spuĭ: „*Sînt eŭ în stare să alcătuesc un soţ acceptabil şi în poziţiune de a face pe o femee fericită?*" Nu, nu, dragă Chiţibuş! Motivele celor-l'alţĭ bărbaţĭ sînt meschine, ruşinoase, prea joase pentru a fi exprimate, dar cred că se ştiŭ. Şi acum s'analizăm lucrurile! Femeea vă place, ea este aceea care a făcut şi face dese orĭ să vibreze lira poeţilor, ea e aceea care a dat naştere de 2 orĭ romancierilor, căcĭ cine a dat lumeĭ p'un Emile Zola în carne şi'n sînge? — O femee.— Cine l'a dat ca romancier? Una saŭ chĭar maĭ multe femeĭ. Decĭ femeea vă place, dar de căsătorie fugiţĭ nu cîţĭ-va saŭ majoritatea, ci toţĭ, de oare-ce căsătoriile, carĭ se contractează, aŭ drept cauze interesele meschine al unor bărbaţĭ fără de conştiinţă, carĭ nu vînează de cît *dota*. Aşa dar cînd zicem căsătorie în societatea actuală, trebue să înţelegem un contract de vindere şi cumpărare. Fugiţĭ de căsătorie şi totuşĭ nu fugiţĭ şi de femeĭ! Aşa dar evitaţĭ cu tot dinadinsul ca să găsiţĭ în căminul vostru, atuncĭ cînd vă întoarceţĭ obosiţĭ de toate mizeriile zileĭ, o inimă, care v'aşteaptă cu devotare, un suflet, care să vă mîngîie în momentele de durere, o privire înduioşătoare în care să citiţĭ amiciţia sinceră, şi'n locul acestor factorĭ, carĭ singurĭ alcătuesc fericirea saŭ, maĭ bine, mulţumirea posibilă, în locul acestor factorĭ, zic, căutaţĭ fericirea, nu în singurătate, ci tot în societatea vr'unor femeĭ, *femeĭ*, carĭ sînt oroarea sexuluĭ, căruia aparţin în mod nedemn. Cu o asemenea stare de lucrurĭ unde putem ajunge? La o masă de mume denaturate şi la o generaţie de bastarzĭ, carĭ vor biestema pe anonimiĭ lor părinţĭ.

*

Exemplele sînt zilnice, şi—dacă în prezent avem numaĭ exemple, în viitor faptele observate vor deveni o regulă. Iata decĭ, d-le Chiţibuş, consecinţele funeste ale ideeĭ de neînsurătoare a bărbaţilor, consecinţe funeste, nu pentru femeile oneste, carĭ sînt victimele acesteĭ ideĭ, căcĭ consider căsătoria ca o calamitate pentru femeĭ—dar zic consecinţe funeste cu privire la generaţiile viitoare. De sigur că'n loc de „coade lungĭ şi minte scurtă" veĭ zice: „vorbă lungă şi minte scurtă", căcĭ prea te-am obosit. Iartă-mă şi răspunde'mĭ cît se poate de curînd.

Cu stimă şi consideraţiune

Mater M.

Un bucureştean pe zi

Nicolas Mataque!

Cel maĭ *en vogue* bucureştean, în momentul de faţă!

Neculaĭ Matache— la Paris l'aŭ botezat *Nicolas Mataque!* — e poate al maĭ fain lăutar romîn din cîţĭ am auzit. Chipeş stă în fruntea „bandeĭ" luĭ — o „bandă" pe care n'aş schimba-o pe multe „orchestre" savante—şi-ĭ trage de jale, de dor şi de inimă albastră, cu atîta foc şi tot-odată cu o pricepere muzicală, care nu e comună tuturor „lăutarilor".

Neîntrecut în repertoriul naţional, Nicolas Mataque posedă şi un vast repertor de muzică din maĭ toţĭ maeştriĭ marĭ.

Nu maĭ departe aseară ne-a fermecat pe terasa Frascati, interpretînd *Carmen*, *Rhapsodia II a luĭ Liszt, Pagliacci*.

In Paris e adorat, în St. Petersburg e azĭ singurul „lăutar" agreat de ţar. Pieptul ĭ-e frumos ornat cu decoraţiunĭ—şi le merită Matache.

Presa rusă a publicat entuziaste articole despre banda luĭ Mataque, care în adevăr face cinste ţăreĭ sale.

Capriccio.

CRONICA

Chioşcurĭ de reclamă

Primul chioşc de reclamă s'a inaugurat. La colţul unde calea Victorieĭ e întretăiată de bulevard, se înalţă construcţia din fer, lemn şi sticlă, în jurul căreia vom citi de astăzĭ înainte reclamele industrieĭ indigene şi străine.

Nu putem spune că chioşcul acesta prezintă toate avantagiile ce le aŭ chioşcurile din străinătate. Pînă acum folosul acestuĭ chioşc pentru marele public nu ĭ-am putut constata, căcĭ în locurile unde trebuie să fie ceasornicul şi barometrul nu sînt de cît nişte sticle pe carĭ se află scris: loc rezervat pentru ceasornic saŭ pentru barometru.

Afară de aceasta ne-am obicinuit în străinătate să vedem în partea de jos a coloaneĭ diferite amănunte, precum: staţiunea cea maĭ apropiată de pompierĭ, cea maĭ apropiată secţie poliţienească, spitalul cel maĭ apropiat, şi alte asemenea amănunte destul de importante pentru străinul care rătăceşte pe străzile unuĭ mare oraş.

Orĭ cum ar fi însă, chioşcurile de reclamă sînt încă un semn că Bucureştiul e pe cale să devie mare oraş european. Să sperăm că, în curînd, partea practică şi estetică a chioşcurilor se va îmbunătăţi şi ea.

Inter.

Din Piteştĭ

(Corespondenţă partic. a „Adevěruluĭ")

Hoţiile administraţieĭ comunale

La primăria din localitate abuzurile şi hoţiile se ţin lanţ. Primarul şi-a însuşit multe dreptur asupra avereĭ comuneĭ. Ast fel, pe marginea rîuluĭ Argeş primăria avea un zăvoiŭ; primarul tacu ce făcu şi, în baza uneĭ sentinţe date de tribunalul Argeşuluĭ cu No. 128/90, şi 'l însuşi. In urma ploilor din anul acesta, rîul Argeş, revarsîndu-se, a adus foarte multe lemne; primarul, fără învoirea nimănuĭ, pune maĭ mulţĭ căruţaşĭ să care aceste lemne la d-sa, după ce ele maĭ întîĭ fuseseră tăiate, tot din ordinul primaruluĭ, de către pădurarul de pe zăvoiŭ, om plătit de comună.

Maĭ mulţĭ consilierĭ comunalĭ, văzînd cele făptuite de primar,— reclamară în scris d-luĭ ministru de interne şi la convocările consiliuluĭ comunal, abuzivul primar dă bir cu fugiţiĭ pentru a nu ĭ se lua socoteala. Tot odată intervine pe lîngă şeful muşamaleĭ din localitate, actualul prefect, care şi dînsul, la rîndul săŭ, intervine la minister spre a nu se trimite ancheta cerută de consilierĭ, căcĭ va ancheta singur faptele imputate primaruluĭ. La ancheta făcută însă de acest funcţionar administrativ se constată că în adevăr s'a tăiat zăvoiul, dar fără ca primarul să ştie ceva.

Şi toată vina se aruncă asupra ajutoruluĭ de primar, care nu a supraveghiat destul de bine averea comuneĭ în timpul cît primarul a fost în concediŭ.

*

Ajutorul de primar, văzîndu-se făcut responsabil de tăierea acestuĭ zăvoiŭ şi alte neregularităţĭ, lansează atuncĭ un manifest către cetăţenĭ, arătînd că zăvoiul a fost tăiat din ordinul primaruluĭ Coculescu, că lemnele rezultate la tăere, în număr de peste 60 stînjenĭ, aŭ fost duse la primar acasă şi că primarul tocmaĭ după săvîrşirea faptelor a plecat în concediŭ, lăsînd administraţia comuneĭ în sarcina consilieruluĭ Ef. Ionescu care 'şĭ vedea maĭ mult de interesele sale comerciale. Pe lîngă acestea, ajutorul de primar maĭ arată în manifestul săŭ că primarul a luat din casa comuneĭ suma de 4000 leĭ.

*

Afară de manifestul ajutoruluĭ de primar, se lansează către cetăţenĭ încă alte două manifeste, iscălite unul de consilierul Tache Ivan şi altul de deputatul Nae Constantinescu, în carĭ se arată hoţiile săvîrşite la accizele comuneĭ de către revizorul barierelor şi sub auspiciul primaruluĭ. In privinţa sumeĭ de 4000 leĭ luată din casa comuneĭ de către primar, consilierul Tache Ivan arată că aceştĭ banĭ aŭ fost luaţĭ fără autorizaţia consiliuluĭ şi sub motiv de a se plăti lucrătoriĭ întrebuinţaţĭ la sondajele pentru apa cu care se va alimenta oraşul, pe cîtă vreme lucrătoriĭ sînt plătiţĭ cu leafa lunară de primărie şi ataşaţĭ la serviciul technic... O anchetă dar se impune.

Ulise.

DIN STREINATATE

Austro-Ungaria

Partidul popular catolic va depune în Reichsrath un proiect de lege prin care să se stabilească în mod general, cum trebuie aplicate limbile, lăsîndu-se diteritelor state de a stabili amănuntele. Cu depunerea acestuĭ proiect de lege, cestiunea limbilor, care fusese regulată prin faimosul rescript ministerial care a dat naştere campanieĭ obstrucţioniste, este din noŭ adusă în discuţia parlamentuluĭ. Nu se poate însă spune dacă proiectul de lege va avea şanse de reuşită. Pînă acum cehiĭ aŭ declarat deja că n'aŭ nimic de obiectat, dar că ceea ce li s'a acordat prin rescriptul ministerial, formează minimumul pretenţiunilor lor.

Italia

La Bologna a avut loc un congres al social-democraţieĭ italiene. Din raportul depus de diferiţiĭ delegaţĭ reiese că în Italia sînt acum 600 de societăţĭ socialiste cu maĭ bine de 27000 membri. In ultimul an numărul membrilor a crescut cu 8000. Trebuie ţinut însă în seamă faptul că în Italia sînt foarte mulţĭ socialiştĭ carĭ, din diferite motive, nu s'aŭ înrolat în niciĭ o organizaţie. Numărul membrilor social-democraţieĭ italieneştĭ este decĭ probabil maĭ mare de cît de 27000. Aceasta se poate vedea şi după numărul voturilor socialiste ce s'aŭ dat la ultimile alegerĭ, precum şi după numărul ziarelor socialiste ce apar acum şi carĭ ating ţifra de 50.

Spania

Sagasta a declarat regineĭ-regente, că liberaliĭ cred de datoria lor să puie capăt abuzurilor administrative din Spania, Cuba şi Filipine, şi să provoace o adîncă schimbare în politica colonială. Aceasta cere însă imediata rechĭemare a generaluluĭ Weyler, în locul căruia trebuie trimes: saŭ Martinez Campos, saŭ Blanco. Cubeĭ îĭ se va acorda o întinsă autonomie, pentru ca să se împiedice orĭ-ce conflict în relaţiunile cu Statele-Unite.

Buletin agricol

Pieţele străine. — Piaţa noastră. — Scăderea preţuluĭ grînelor.

In cursul acesteĭ săptămînĭ, ca şi în cea precedentă, tîrgurile de cereale aŭ fost calme cu preţurĭ în scădere. Cererea pe continent este limitată trebuinţelor zileĭ, şi îndestulată cu prisosinţă de ofertele culturei indigene şi de expediţiunile însemnate din Rusia şi în special din America.

De la 1 August America a expediat pentru Europa: hect. 13,600,000 contra hect. 8,300,000 în 1896; Rusia hect. 7,500,000, contra hect. 4,600,000 în 1896.

Expediţiunile din toate ţările exportatoare (cele de maĭ sus incluse) daŭ în anul de faţă o medie săptămînală de hectol. 2,970,000, contra hectolitri 2,490,000 în 1896 şi hect. 2,380,000 în 1895.

Sosirile totale din Romînia, din Bulgaria şi din Turcia, nu sînt socotite de cît cu numaĭ: hectol. 600,000 contra hect. 3,500,000 în 1896. Continentul a tras cea maĭ mare parte din toate aceste mărfurĭ; Anglia s'arată foarte rezervată în cererea sa, de şi depozitul săŭ vizibil nu este astă-zĭ de cît, de hect. 2,850,000 contra hect. 4,800,000 în 1896, şi hect. 10,150,000 în 1895 la aceiaş epocă. Perspectivele uneĭ recolte abundente în Indiĭ, în Australia şi în special în Argentina explică în parte această rezervă. In America preţurile urmează a scădea: disponibilul cotează 94⅞ la New-York, Decembrie cotează 91⅝ Maĭ, (1898) cotează 90⅝.

De notat este, că termenele depărtate sînt maĭ neglijate de cît cele apropiate, ceea ce ar însemna că deficitul prevăzut în recolta Europeĭ nu este atît de mare cît s'a crezut, şi că chiar cu o producţiune maĭ slabă în Argentina, Indiĭ şi Australia, lipsa de grîŭ nu se va simţi pînă la viitoarea recoltă, maĭ ales că este bine cunoscut că consumul se reduce cînd preţurile se urcă peste măsură.

*

Piaţa noastră a fost şi maĭ calmă şi putem zice aproape inactivă. Exportul se abţine de a cumpăra neputînd revinde. Grînele noastre sînt prea inferioare pentru a putea fi întrebuinţate spre amestecare cu cele din Europa, carĭ sînt şi ele în general de o calitate slabă. Morile străine daŭ natural preferinţă grînelor americane ale căror superioritate în anul de faţă nu este de contestat.

Ungaria a încetat aproape cu totul de a face apel la noĭ. Rare aŭ devenit vînzările pentru acolo. Găseşte în Rusia calităţĭ maĭ bune pe preţurĭ maĭ avantagioase. Dacă America nu reduce expediţiunile, şi dacă nu reuşeşte a ridica preţurile, nu putem prevede o maĭ mare activitate în porturile noastre de cît numaĭ reducînd încă pretenţiunile noastre.

Am scăzut cu aproape fr. 2½, de hectol. în curs de 4/5 săptămînĭ şi preţurile noastre sunt încă considerate ca prea scumpe proporţional cu calităţile ce avem de oferit. In lipsă de operaţiunĭ urmate, cotăm maĭ multe nominal:

Grîu Lb 57,58 cu 2% corpurĭ. Leĭ 12½—13 şlep

Grîu Lb 54/56 cu 2—4% corpurĭ. Leĭ 10½—11¼ şlep

Grîu Lb 50/52 cu 4/6% corpurĭ. Leĭ 8¾—9½ şlep.

Vagoane de pe linie fr. 1200. — 1400 după calitate.

Secară inactivă calmă:
Lb 48/50 Leĭ 5.60 -6.—ex şlep.
Lb 52/54 „ 6.50—7.—
% Kgr. din vagon (Lb 48—50) Leĭ 7.75—8.25.

Orz neglijat:
Lb 40/42 Leĭ 3.80—4.20 ex şlep
„ 44/46 „ 5.30—5.50 „
„ 48,51 „ 6.——6.50 „

% de Kgr. din vagon (Lb 40/44 Leĭ 6.60—7.50.

Orzoaica % de Kgr. din vagon Leĭ 10.—12 după calitate.

Ovăz % de Kgr. din vagon Leĭ 8 pînă la 10 Leĭ după calitate.

Fasole % de Kgr. din vagon comună Leĭ 13.—13.50 după qualitate

Fasole % de Kgr. din vagon, bună Leĭ 14½—15½ după calitate.

Rapiţă fără cerere cu tendinţa slabă:
Lb 46/48 inferioară cu miros. Leĭ 11 pînă la 11¼ ex şlep.
Lb 50/52 bună fără miros Leĭ 12—12¼ ex şlep.

Meiŭ slab:
Lb 58/60 Leĭ 5.40—5.70 şlep.

Porumb neglijat, oferit.

Perspectivele viitoareĭ recolte în America, fără a fi cu totul satisfăcătoare, promite o producţiune evaluată la Hectol. 650,000,000.

Cotăm:
Comun Lb 62/63 Leĭ 6.10—6.20 ex şlep.
„ 60/61 „ 5.80—5.95 „
Colorat „ 62/63 nominal fără cerere Leĭ 6.20—6.40 ex şlep.
Roşu Lb 62.63 Leĭ 7¼—7¾ ex şlep.
Cinquantino vechiŭ p. % Kgr. Leĭ 9 pînă la 9¼
Cinquan. noŭ p. % Kgr. Leĭ 8½—8¾.

Marmorosch, Blank et Comp.

Litere-Arte-Ştiinţe

Tînărul şi talentatul poet francez René Le Clerc s'a sinucis acum cîte-va zile la Paris. El era în vîrstă numaĭ de 30 anĭ. Cauza sinucidereĭ sale este mizeria. René Le Clerc întrebuinţase maĭ multe mijloace pentru a'şĭ asigura o existenţă stabilă. In acest scop intrase chiar la un ziar cotidian din Paris, dar temperamentul săŭ de bohem nu putu să se împace cu exigenţele munceĭ zilnice. El părăsi gazetăria atuncĭ şi intră ca secretar la cunoscutul poet Charles Morice. Dar nu stete niciĭ aci mult şi eşi. René Le Clerc era în divergintă de opiniĭ şi cu tatăl săŭ, om care dispune de oare-care avere, dar care de la o vreme încetă să maĭ servească poetuluĭ suma de banĭ pe care ĭ-o trimetea lunar. Atuncĭ poetul se adresă uneĭ rude ale sale de aproape, care însă, de şi foarte bogată, îl respinse. Ameninţat să moară de mizerie, el se hotărî să'şĭ pue atuncĭ capăt vieţeĭ, ceea ce şi făcu. René Le Clerc a semnat multe bucăţĭ literare de ale sale şi cu pseudonimul R. de la Villoyo. Pe masa din camera în care s'a sinucis nu s'aŭ găsit de cît cîte-va manuscrise şi începuturĭ de poeme. Printre persoanele carĭ aŭ însoţit corpul nefericituluĭ poet pînă la mormînt se afla şi un mic număr de poeţĭ.

*

Tiarko Richepin, fiul vestituluĭ scriitor francez Jean Richepin, a compus o minunată melodie pentru „Coup d'riquiqui", una din poeziile tatăluĭ săŭ. Dar aceasta nu'ĭ prima melodie a tînăruluĭ Richepin. Ziarele franceze scriŭ că acest copil—căcĭ Tiarko n'are de cît 14 anĭ—are deja la activul săŭ maĭ multe bucăţĭ muzicale remarcabile, că este minunat dotat şi că, de şi fără experienţă încă, posedă în schimb o inspiraţie uimitoare. După toate astea, un viitor stralucit, pe terenul muzical, se poate prevedea luĭ Richepin fiul.

FEL DE FEL

Puţină statistică. — După o socoteală făcută de curînd şi publicată de multe ziare europene, valoarea totală a auruluĭ şi argintuluĭ extras din pămînt de la descoperirea Americeĭ, adică de patru secole încoace, este de 102 miliarde, dintre carĭ 46 miliarde aur şi 56 miliarde argint. Extragerea s'a dezvoltat din secol în secol în proporţiunĭ cît se poate de interesante. Ast-fel, în secolul al XVI-lea ea nu depăşea pe an 80 de milioane francĭ aur şi argint la un loc. In secolul al XVII-lea ea a ajuns la 115 milioane. De la 1801 pînă la 1850 mijlocia anuală atinse 227 milioane. Apoĭ, în a doua jumătate a secoluluĭ, această progresiune devine quasi-vertiginoasă. Mijlocia extragereĭ anuale,

---

FOIŢA ZIARULUI ADEVĚRUL

125

JULES MARY

VALSUL BARBAŢILOR

Partea a patra

TRĂZNETUL

VII

Gilbert era lîngă mama sa şi vorbea dulce cu ea; văzînd pe vizitatoriĭ intrînd, el se ridică şi voi să se retragă.

— Rămîĭ, Gilbert... zise sticlarul... Rămîĭ, copilul meŭ...

Tînărul om fu surprins şi emoţionat de blîndeţa neobicinuită a acesteĭ vocĭ. „Rămîĭ copilul meŭ!" spusese acest om care tot d'auna îĭ arătase atîta răceală, aproape antepatie.

— D-nă, zise Joltran, de sigur nu tocmaĭ pe noĭ ne aşteptaţĭ azĭ.. Cunosc pe aceĭ carĭ trebuiaŭ să se prezinte la d-voastră azĭ dimineaţă... Farigoule şi Marc Roux, nu'ĭ aşa?

— Da, zise ea, cu inima zdrobită.

— Nu vor maĭ veni. Ca ajutorul, meŭ, eŭ a fost arestaţĭ şi nu'ĭ veţĭ maĭ vedea...

— D-zeul meŭ! D-zeul meŭ! murmură ea.

Ultima eĭ speranţă se ducea.

— Nu dezesperaţĭ d-nă... Din contra pregătiţĭ-vă pentru aceea mare fericire pe care o aşteptaţĭ... şi care v'a fost anunţată.

Palidă şi ca trăznită, ea nu putu scoate măcar o vorbă.

Gilbert emoţionat ca şi Sabina, privea pe vizitatorĭ fără să înţeleagă ceva.

Leontina îl mîngîie cu un surîs trist şi dulce.

— D-nă, zise Joltran, ştiŭ tot ce Farigoule şi Marc Roux vois să vă anunţe Promisiunea ce v'aŭ făcut-o o voi îndeplini eŭ...Revelaţiunea pe care o aşteptaţĭ v'o aduc eŭ...

— Copilul meŭ! fiul meŭ! d-le, ştiţĭ?

— Ştiŭ!

— Ah! aĭ milă! d-le, aĭ milă! zise ea ca nebună, cu spiritul rătăcit.

— D-nă, aţĭ suferit atîta că D-zeŭ a avut milă de d-voastră...

Apoĭ luînd pe Gilbert de mînă şi ducîndu'l înaintea Sabineĭ, adaose:

— Cînd aţĭ luat acest copil orfan şi'n mizerie, aţĭ crezut, nu'ĭ aşa că nu daţĭ adapost de cît unuĭ biet părăsit care era străin... asupra căruia alţiĭ puteaŭ să aibă drepturĭ... Eĭ bine, d-nă, bucuraţĭ-vă, căcĭ D-zeŭ singur v'a condus sufletul către acest nenorocit...

— D-le! d-le! zise ea zăpăcită, cu mîĭnile pe frunte. Ah! d-le ar fi oribil dacă v'aţĭ bucura de slăbiciunea mea... ar fi să mă loviţĭ de moarte...

— Copilul pe care l'aţĭ adoptat este chĭar fiul d-voastră, d-nă,.. iată'l este Gilbert... o jur!...

— Gilbert! zise ea ca atinsă de nebunie.

— O jur repetă Joltran cu sfinţenie...

Biata femee întinse braţele, pe buze avea un surîs de extremă fericire, apoi de o dată începu să plîngă nervos... Era prea prea... Ea se înăbuşea... Deveni palidă ca moartea şi căzu...

— Ah! d-le, zise Gilbert cu lacrămĭ în ochĭ... aţĭ omorît-o..,

Joltran deja îĭ dădea îngrijirĭ.

— Nu, nu, n'aĭ nicĭ o temere... o sincopă numaĭ...

— D-le, ceea ce aţĭ spus...

— Este adevărul... Mama dtale va avea dovezĭ...

Gilbert luă pe Sabina în braţe o ridică şi o strînse la pieptul săŭ.

El contemplă un moment acel obraz cu ochiĭ închişĭ care părea al uneĭ moarte şi de o dată izbucni în lacrimĭ acoperind o de sărutărĭ şi repetîndu'ĭ:

— Mamă! mamă! oh! scumpa mea mamă!

Cînd ea îşĭ reveni în simţurĭ, îşĭ aduse aminte de toate cîte se petrecură.

Ochiĭ eĭ, teribil de dilataţĭ, întîlniră, cu o arzătoare şi supremă rugăminte, ochiĭ luĭ Joltran.

Acesta înţelese şi pentru a treia oară repetă:

— O jur!

Şi toţĭ cîţĭ se aflaŭ acolo aveaŭ ochiĭ umezĭ de lacrămĭ. Gilbert plîngea zicînd printre lacrimĭ.

— Mama mea! mamă!

Atuncĭ ea îl atrase către sine şi începu să'l strîngă şi să'l legene la pieptul eĭ ca şi cum el ar fi fost micuţ de tot!

— D-nă, zise Joltran, vă las singurĭ cu femeea asta.

El arătă pe Ana.

— De la dînsa veţĭ afla dovezile carĭ vor face să vă dispară orĭ ce îndoială şi nu vă vor lăsa nicĭ o nesiguranţă.

— Oh! nu mă îndoiesc... Parcă inima mea nu mĭ-o spunea? Parcă inima mea nu'mĭ spunea că el era fiul meŭ?

Şi, orgoliasă, îmbrăţişă pe Gilbert, zicînd:

— Ah! cît e de bun D-zeŭ! cît de bun e D-zeŭ!

Joltran şi Leontina se retraseră.

Cînd d-na Grantier părăsi pe sticlar pentru a se înturna la Hautes-Rivieres, îĭ spuse:

— Acum, d-le, după ce aţĭ făcut fericirea mameĭ, nu uitaţĭ că fericirea fiuluĭ depinde tot de d-voastră.

Joltran zise încet:

— Nu'l maĭ iubiţĭ decĭ?

Ochiĭ tinereĭ femeĭ se umplură de lacrămĭ.

— Il iubesc!... dar ce importă dacă nu eŭ sînt aceea pe care el o iubeşte e fiica d-voastră!...

— Sînteţĭ o inimă nobilă... zise el mişcat de tristeţa Leotineĭ.

Ana, Sabina şi Gilbert rămaseră mult timp închişĭ în casă.

Confidenţa fu peniblă, dureroasă.

Ea reîmprospătă un trecut plin de suvenirurĭ triste şi'n care crime lăsaseră urme sîngerătoare.

Dar cînd Ana plecă spre seară putu să observe că suvenirurile rele se împrăştiaseră sub mîna puternică a fericire

VIII

Fericirea însă nu putea fi fără nourĭ, căcĭ cum ar fi fost Sabina cu desăvîrşire fericită alăturĭ de catastrofa în care casa sa se prăbuşise? cum să se bucure cînd în celula sa Thomeret îşĭ aştepta compararea înaintea curţeĭ cu juraţĭ?

Nicĭ o dragoste nuĭ apropiase vre-o dată dar ea purta numele luĭ şi se simţea atinsă de dezonoarea bărbatuluĭ eĭ.

Trăznetul lovea pe Thomeret, dar în acelaş timp o lovea şi pe dînsa.

Treĭ zile după ce regăsise pe fiul eĭ la jandarmeria din Monthermé sosi o depeşe de la parchetul din Charleville.

Thomeret avu un acces de nebunie furioasă în închissoare.

Scăpase de sub paza gardienilor şi se aruncase peste zid.

Il ridicaseră de jos plin de sînge

Rana ce şi-o făcuse era gravă, dar nu mortală. Ea necesita trimiterea luĭ Thomeret la spital şi întîrzia compararea sa în faţa curţeĭ cu juraţĭ.

Ştirea parcuse satul în cîte-va minute şi ajunse la Joltran. El încercă o violentă emoţiune.

— N'am crezut nicĭ o dată că răzbunarea mea va fi aşa de complectă... murmură el.

In acelaş moment intrară Jenny, Filip şi Blanşa.

Cîte treĭ aflase despre tentativa de sinucidere.

Jenny, tristă, s'apropie de soţul eĭ:

— Te-am păzit altă dată, amicul meŭ contra ureĭ... acum, cînd acest om este pierdut, gîndeşte-te la aceĭ carĭ rămîn... şi carĭ sînt inocenţĭ...

— Mă gîndesc zise sticlarul..

El strase pe Blanşa în braţele sale şi'ĭ zise:

— Dezonoarea luĭ Thomeret nu atinge pe Gilbert. Gilbert nu e fiul acestuĭ om... Gilbert nu poartă numele luĭ..

Blanşa tresări.

Jenny, mirată, privea pe bărbatul eĭ.

Filip nu maĭ puţin turburat, nu îndrăznea să creadă.

Joltran îmbrăţişă pe fiica sa şi'ĭ zise:

— Tot îl iubeştĭ?

— Ea, ascunzîndu'şĭ capul după umărul tatăluĭ săŭ, răspunse:

— Maĭ mult ca orĭ cînd...

— Maĭ zilele trecute, cînd aĭ surprins, dimpreună cu mama ta, întreţinerea pe care am avut-o cu d-na Grantier, ţi-am adresat reproşurĭ... Atuncĭ m'aĭ rugat să contribuĭ pe cît voĭ putea la fericirea luĭ Gilbert. Te-am ascultat.

— Mulţumesc, tată.

— La rîndul meŭ însă, te-am făcut să'mĭ promiţĭ că veĭ recunoaşte serviciul făcut luĭ Gilbert printr'o ascultare absolută a voinţeĭ mele.

— Am tăgăduit, tată.

— Nu voĭ refuza dar să ieĭ de bărbat pe acela ce ţi'l voĭ desemna?

— Nu, tată.. zise ea pălind.

— Veĭ asculta de poruncele mele?

— Voĭ, asculta zise ea.

— Bine. Mama şi fratele tăŭ sînt martorĭ la acest angajament. Prin urmare înaintea mameĭ şi frateluĭ tăŭ, îţĭ ordon să eĭ de soţ pe acela ce'l iubeştĭ!

— Oh, tată! oh tată! zise ea izbucnind în lacrămĭ.

— Eĭ bine! plîngĭ?

(Va urma)

ajunsă la 930 milioane de la 1851 pînă la 1875, se ridică la 1 miliard 90 milioane de la 1876 pînă la 1885, apoi la 1 miliard 340 milioane de la 1886 pînă la 1890. In sfîrșit, de la 1891 pînă la 1896 ea nu'i maĭ puţin de 1 miliard 975 milioane. Iată dar niște ţifre menite să pună pe gînduri pe toţi aceĭ fără para chioară în pungă.

*

Greve și iar greve.—De cîtă-va vreme grevele aŭ început să se înmulţească. La Londra, în Angers, la Bruxelles—pretutindenĭ greve. Acum în urmă a izbucnit și'n Polonia rusească. Greviștii aci sînt în număr de aproape 5.000 Din ordinul autorităţilor și sub influenţa unor capitaliștĭ s'aŭ trimis la faţa loculuĭ vre-o șease companiĭ de infanterie. Ciocnirĭ grave s'aŭ produs atuncĭ între armată și greviștĭ. Maĭ mulţĭ morţĭ și răniţĭ se numără. Administraţia mineĭ în care a izbucnit greva a concediat pe toţĭ lucrătoriĭ. Cum se vede, tot bieţiĭ greviștĭ nedreptăţiţĭ—nedreptăţiţĭ de autorităţĭ, nedreptăţiţĭ și de patronĭ !

Ediţia de dimineaţă

INFORMAŢIUNI

Propaganda iezuită în ţară

Iezuiţiĭ carĭ în urma energiceĭ atitudinĭ a preseĭ independente, se maĭ astîmpăraseră puţin, aŭ început din noŭ cu agitaţiunile lor primejdioase. Sistemul propagandeĭ iezuitice, înflorește din noŭ, și ce ĭ maĭ trist, sub înalta oblăduire a guvernuluĭ romînesc.

*

In Moldova de sus emisariĭ catolicĭ mișună prin sate, iar pentru ca să se formeze cît maĭ mulţĭ propagandiștĭ, carĭ să cunoască limba ţăreĭ, iezuiţiĭ procedează la înfiinţarea de nouĭ școlĭ catolice superioare.

*

Ast-fel, aflăm din sorginte absolut sigură, că societatea de *propaganda fide* **din Roma a solicitat și obţinut de la guvernul romîn autorizaţia de a înfiinţa un noŭ liceŭ catolic, recte iezuitic, la Iașĭ, și un seminar pentru formarea de preoţĭ catolicĭ, la Roman.**

*

In acelaș timp aflăm că maĭ ales în judeţele Roman, Bacăŭ și Suceava, emisariĭ iezuiţilor sînt protejaţĭ de către primariĭ, perceptoriĭ și notariĭ ungurĭ-catolicĭ. De îndată ce vine vre-un emisar, ţăraniĭ sînt citaţĭ în faţa primărieĭ și aci li se ţine o predică în care biserica ortodoxă e violent atacată, iar fericirile ce le aduce biserica papistașă sînt cîntate pe toate strunele. De asemenea emisariĭ nu se sfiesc a anunţa că însușĭ vodă ţine de biserica papistașă.

*

Acum iezuiţiĭ lucrează pe capete pentru ca să obţie dreptul de instala un episcop la Galaţĭ. Aceasta, cred eĭ, este ultimul efort pe care trebuiesc să'l facă pentru a proceda cu energie la catolicizarea Moldoveĭ.

Intrebăm : ce face guvernul nostru ?

Fil.

La 22 Septembrie a. c. a avut loc la „velodromul romîn“ cea maĭ însemnată cursă de championat.

Medalia de aur a fost cîștigată de d. Niţulescu pe velocipedul „Tiger,“ fabricaţiune americană.

La R.-Vîlcea se petrec o mulţime de neregularităţĭ în administrarea poliţieĭ.

Poliţaiul Filipescu, protejatul prefectuluĭ Crăsnaru, lucrează de comun acord cu toţĭ pungașiĭ din Vîlcea, lucru pe care nu se sfiește a 'l declara faţă de toată lumea.

„Coroana Romînieĭ“ și Ieszenszky Sándor

— Vezĭ pag. 4-a —

D. ministru de interne ar face bine să numească o anchetă, care ar descoperi lucrurĭ grave în sarcina poliţaiuluĭ din R.-Vîlcea.

Numirĭ în administraţie

D. G. Constantinescu a fost numit directorul penitenciaruluĭ din R.-Sărat, iar d. C. Buzilă, director la penitenciarul din Botoșanĭ. D. Th. Vasiliu a fost permutat ca sub-prefect în plasa Mostiștea, judeţul Ilfov. D. căpitan Cernătescu din regimentul II de călărașĭ, a fost numit comandantul jandarmerieĭ comunale din Muscel. D. I. Ocoloreanu a fost numit ajutor de sub-prefect în plasa Oltu de jos, judeţul Romanaţĭ, iar d. Alex. Băltineanu, sub-prefect în plasa Mangalia, jud. Constanţa. D. Spiru Manu, poliţaĭ la Covurluĭ.

Curtea de Casaţie, secţia I, a hotărît erĭ ca taxele de acciz să se perceapă și asupra materialelor carĭ trec tranzit prin oraș.

Curtea a dat această hotărîre favorabilă orașelor în urma uneĭ pleloariĭ strălucite a d-luĭ Petre Slăvitescu, primarul din R.-Vîlcea, azistat de d. advocat Chebabcea.

In urma aceşteĭ hotărîrĭ orașul R.-Vîlcea, care era în proces, a cîștigat 20 de miĭ leĭ pe an.

Furtul din Tulcea

Zilele trecute comiţîndu-se un furt însemnat la regimentul 33 din Tulcea, colonelul regimentuluĭ a început îndată cercetările și a găsit că maĭ multe registre și chitanţe aŭ fost falșificate, iar din casă lipseaŭ vre-o șase miĭ de leĭ.

Singurul care putea fi bănuit era căpitanul de intendenţă cl. I Rovinaru, contra căruia se și dete ordin de către colonel ca să fie imediat arestat ; el însă nu fu găsit nicăerĭ.

Parchetul din Tulcea telegrafie atuncĭ tuturor autorităţilor din ţară pentru prinderea fugaruluĭ.

*

Alaltă erĭ, vaporul „Adler“ sosind la Galaţĭ, d. procuror ordonă oprirea vaporuluĭ și perchiziţionarea pasagerilor. Intre pasagerĭ se afla și căpitanul Rovinaru care fu imediat arestat.

Asupra căpitanuluĭ s'aŭ găsit vre-o 2000 de leĭ și o scrisoare a unuĭ evreŭ soldat care îĭ scria unde poate găsi pe disparutul maior Poenaru și că i-a pregătit haine civile.

Căpitanul Rovinaru avea dar intenţiunea să plece la America.

*

Cînd procurorul a pus mîna pe această scrisoare compromiţătoare, Rovinaru a căzut jos leșinat, d[illegible]-ce se văzu descoperit.

Suma furată de Rovinaru se urcă la 26 de miĭ leĭ, banĭ pe carĭ căpitanul i-a luat atît din casa regimentuluĭ cît și prin falșificarea maĭ multor chitanţe și telegrame.

O mare parte din baniĭ furaţĭ căpitanul i-a pierdut în cărţĭ.

X.

Curtea cu juraţĭ din Capitală a condamnat erĭ la 6 anĭ recluziune pe ţăranul Panait G. Dragomir pentru că a omorît, printr'o lovitură, pe ţăranul Matache Zaharia din comuna Drindu.

Cu ocazia acestuĭ proces, d. președinte al Curţeĭ, Dîmboviceanu, a făcut rezumatul dezbaterilor în așa mod, că toată lumea din sală — advocaţĭ, gazetarĭ și public — a rămas indignată, rezumatul neflind de cît un al doilea rechizitor.

Cine a azistat la procesul de erĭ s'a convins încă odată că proiectul de lege propus în Cameră pentru luarea președinteluĭ dreptul de a rezuma dezbaterile se impune și corpurile legiuitoare ar face bine să'l voteze în chior primele zile ale sesiuneĭ viitoare.

Răscoala din Creţeștĭ

— Nouĭ amănunte —

De vre-o patru zile se află în Capitală vr'o 300 de ţăranĭ, carĭ, disperaţĭ, aleargă de la ministerul domeniilor, unde nu sînt îngăduiţĭ să li se asculte ruga, la primul ministru, care și acesta a șters-o la Sinaia.

Aceștĭ ţăranĭ sînt din comuna Creţeștĭ, jud. Ilfov ; eĭ aŭ venit să reclame contra unor nedreptăţĭ ce se fac la împărţirea pămîntuluĭ din acea comună, dar se văd izgoniţĭ sistematic de prin curtea ministerelor, așa că nu maĭ aŭ cuĭ să'șĭ adreseze diferitele lor plîngerĭ.

*

Iată cum staŭ lucrurile :

Pe moșia Creţeștĭ, care este de 1000 pogoane, se află 610 locuitorĭ, cărora statul a trebuit să le împartă pămînt ; așa dar s'a luat dispoziţia ca moșia Creţeștĭ să fie parcelată.

500 dintre aceștĭ locuitorĭ, văzînd că numărul locuitorilor este prea mare în raport cu numărul pogoanelor și că, odată moșia parcelată, sînt ameninţaţĭ să nu maĭ aibă izlaz pentru vite, aŭ cerut, ca moșia să fie maĭ bine arendată. Pe de altă parte însă, 110 locuitorĭ favoriţĭ aĭ administraţiuneĭ, știind că li se vor face hatîrurĭ, aŭ început să stăruie ca moșia să fie numaĭ de cît parcelată. D'aci s'a ivit o ceartă între aceste două partide, ceartă care luă proporţiĭ destul de grave.

*

Inștiinţat despre această afacere, prefectul judeţuluĭ Ilfov, însoţit de inginerul judeţian Tancoviceanu, de subprefectul plășeĭ și de un escadron de jandarmĭ sub comanda unuĭ domn căpitan, sosește în comuna Creţeștĭ, dă ordin primaruluĭ să concentreze miliţienĭ și ast-fel începe, prin bătăĭ și ameninţărĭ, a convinge pe bieţiĭ ţăranĭ că așa trebuie să fie și că așa e bine.

Ţăraniĭ, înspăimîntaţĭ și îngroziţĭ de ameninţările cu armele, aŭ luat-o la fugă, în care timp d. Geani ordonă ingineruluĭ să înceapă împărţeala moșieĭ.

*

Evident că împărţeala s'a făcut în favorul celor 110 locuitorĭ protejaţĭ. Intru cît privește restul, parte de frică a părăsit comună, iar vre-o 300 aŭ venit în Capitală și bătătoresc străzile, neștiind la cine să se adreseze spre a cere să li se facă dreptate.

Totușĭ aceștĭ 300 de ţăranĭ sînt foarte hotărîţĭ ; eĭ vor sta în Capitală pînă ce vor putea vorbi cu primul-ministru, iar în caz, cînd plîngerea lor nu va găsi nicĭ acĭ un răsunet, adică dacă nu se va revoca vînzarea aceleĭ moșiĭ, vor lua parul 'n mînă și 'șĭ vor face singurĭ dreptate.

Presa străină și vizita regeluĭ

„Revue d'Orient“ care apare la Buda-Pesta publică în ultimul săŭ număr un articol de fond intitulat *Regele Carol la Budapesta.*

După ce dă loc toasturilor rostite la prînzul de gală, continuă :

„Aceste două discursurĭ n'aŭ surprins pe nimenĭ. Ele exprimă o situaţiune stabilită de multă vreme și al căreia caracter satisfăcător s'a accentuat încă în ultimul timp.

„Intre Bucureștĭ și Budapesta—ce-ĭ drept—aŭ avut loc violente polemicĭ; jurnaliștiĭ romînĭ n'aŭ menajat pe Ungurĭ ; Camera romînă a răsunat de multe orĭ, de recriminaţiunĭ violente ridicate contra Ungarieĭ. Conservatoriĭ și liberaliĭ aŭ rivalizat în violenţe în campaniile ce le-aŭ dus, fie-carĭ la rîndul lor, contra Ungarieĭ.

Dar de asemenea 'șĭ-aŭ afirmat, fie-carĭ la rîndul lor, dorinţa de a trăi în bună înţelegere cu Austro-Ungaria ; șefiĭ de partid carĭ s'aŭ succedat la putere și carĭ aŭ vorbit sub greutatea răspundereĭ ce o aŭ miniștriĭ în faţa posterităţeĭ, n'aŭ întîrziat nicĭ odată să preconizeze cu toată elocinţa lor, politica înţeleaptă și prudentă pe care regele lor o urmărește cu o fermitate imuabilă de la urcarea sa pe tron.

*

Această contradicţie — continuă „Revue d'Orient“—care s'a relevat în atitudinea aproape a tuturor bărbaţilor de stat romînĭ, este frapantă, și dacă am încerca s'o trecem sub tăcere, ni s'ar putea reproșa că facem politică de struţĭ.

N'ar fi poate greŭ să demonstrăm că oameniĭ politicĭ din opoziţie carĭ ridică „cestiunea transilvăneană“ nu vor de cît să creeze dificultăţĭ guvernuluĭ. Ușurinţa cu carĭ eĭ aruncă cuvintele groase de „barbarie și atrocitate“, fără a se preocupa de judecata oamenilor serioșĭ, ne-ar furniza un argument destul de puternic.

*

Revista în cestiune spune maĭ departe că nu se va servi de o asemenea argumentaţie, ci caută să arate că înalte motive politice fac din toţĭ bărbaţiĭ de stat romînĭ niște partizanĭ aĭ politiceĭ regeluĭ Carol.

„Revue d'Orient“ încheie cu următorul pasagiŭ :

„Ceea ce este forţa Romînieĭ, este că a devenit în orient un element de ordine și de progres, este că politica regeluĭ Carol a pus-o la adăpostul orĭ căreĭ primejdiĭ. Această politică, aceea a uneĭ înţelegerĭ intime cu statele din Europa centrală, e cunoscută de multă vreme; ea a fost neschimbat proclamată de miniștrĭ, atît conservatorĭ cît și liberalĭ, și a fost subliniată în 1896, de aplauzele poporuluĭ romîn. Trebuia oare lansat marele cuvînt ce se cunoaște ? Nu era de nevoe, nu era de o actualitate arzătoare. Cuvîntul **alianţă** *se subînţelege. Cela ce trebuia pronunţat este cuvîntul* **pace**. *Aceasta s'a zis destul de tare, pentru a provoca aplauzele întregeĭ lumĭ civilizate. Aceasta ajunge“.*

*

Revista ungurească are un curios mod de a judeca. De altmintrelea ea nicĭ nu pomenește despre tendinţele drepte și umanitare ale Romînilor din Ungaria, și despre atitudinea guvernuluĭ maghiar faţă cu aceste tendinţe.

Spic.

Joĭ 25 Septembrie vor avea loc licitaţiile pentru moșiile statuluĭ rămase neadjudecate.

Licitaţiile se vor ţine în acelaș zi la Bucureștĭ, Iașĭ și Craiova.

Inaintările în corpul telegrafo-poștal

In corpul telegrafo-poștal s'aŭ făcut următoarele înaintărĭ pe ziua de 1 Octombrie :

La gradul de sub-director general

D. Ștefan Dumitrescu I, actual inspector de circumscripţie.

La gradul de inspector de circumscripţ.

D-niĭ Niculae Constantinescu II și Alexandru Argintoianu, actualĭ oficianţĭ superiorĭ de gradul I.

La gradul de oficianţĭ superiorĭ cl. I

D-niĭ oficianţĭ superiorĭ cl. II Lascar Baiardi, Alexandru Bulgaru (în postul de șef de divizie), Guillaume Herfurt și Grigore Iorgulescu.

La gradul de oficianţĭ superiorĭ cl. II

D-niĭ oficianţĭ superiorĭ cl. III Ioan Valscinoiu, George Damian, Petre Petrescu, Niculae Protopopescu și Constantin Vasilescu I (actual șef de biuroŭ)

La gradul de oficianţĭ superiorĭ cl. III (după concurs)

D-niĭ oficianţĭ inferiorĭ cl. I, Constantin Niţescu, Petre Comarnescu, George Radovici (în postul de șef de biroŭ), Ioan Mateescu II și George Mircescu.

La gradul de oficianţĭ inferiorĭ cl. I

D-niĭ oficianţĭ inferiorĭ cl. II, Vasile Dimitriu, George Antoneanu, Ștefan Dimitrescu II, Constantin Popescu I, Niculae Brăilescu, Mihail Teodoreanu, Dimitrie Dimitrescu I și Constantin Vaicum.

La gradul de oficianţĭ inferiorĭ cl. II

D-niĭ oficianţĭ inferiorĭ cl. III, Alexandru Dragoș, Grigore Moţoc, Petre Dimitrescu I, Teodor Teodoru, Emanuel Gheorghiade, Dimitrie C. Lăzăreanu, George Vărlănescu, Constantin Busnea și Grigore Vasiliu.

La gradul de oficianţĭ inferiorĭ cl. III (după concurs)

D-niĭ elevĭ cl. I, Lazăr Macoveĭ, George Anastasiu I (actual adjunct de archivă), Augustin M. Buescu, Vasile Popa I (actual adjunct de registratură), Constantin Nicolau III, Alexandru Vardala, Nicolau Antoniu, Dimitrie Ștefanov, Șerban Gherasim și Haralambie Răducanu.

La gradul de elevĭ cl. I

D-niĭ elevĭ cl. II, D. Vendel, M. Rădulescu, Tr. Popescu, J. Otrocol, Ion Popescu III, Vasile Ionescu III, St. Constantinescu, George Ionescu VIII, Dimitru Dimitrescu V, Polichronie Atanasiu și C. Postelnicescu.

La gradul de elevĭ cl. II

D-niĭ Ion Ionescu IV, I. Atanasiade, N. Corfescu, C. Ţ. Gîrleanu, C. Manoliu, N. Arghirescu, G. Pascal, Șerban T. Hușanu, C. Simionescu, N. Ifrim și N. Tătaru.

Un al doilea Nicoreanu

Se vede că sistemul de cură al luĭ Nicoreanu s'a popularizat printre medicĭ de regimente ; așa, zilele trecute, s'a petrecut în regimentul din Focșanĭ un fapt aproape de acelaș natură cu cazul Nicoreanu-Godeanu din Capitală.

Maĭ zilele trecute, un soldat, din regimentul 11 artilerie din Focșanĭ, fiind bolnav, se prezintă la vizita doctoruluĭ Zaremba, care este medicul regimentuluĭ. Savantul felcer, fără ca să maĭ examineze pe pacient, hotărî să i se aplice, întocmaĭ ca Nicoreanu, o doză de chinină. Imediat după ce se îndeplini ordonanţa prescrisă de medic, starea soldatuluĭ se agravă.

A doua zi, soldatul care zăcea în grajdurĭ, fu transportat iar la vizita doctoruluĭ într'o stare de nedescris. D-rul Zaremba începu atuncĭ să înjure pe soldat și ordonă să i se dea chiar în faţa luĭ, o dublă doză de chinină, după care nenorocitul fu transportat la spital, unde și muri imediat. Medicul spitaluluĭ, în necunoștinţă de cauză, înregistră că moartea nefericituluĭ soldat a provenit din cauza boaleĭ de febră-tifoidă.

*

Zgomotul despre moartea soldatuluĭ și felul de tratament al d-ruluĭ Zaremba se răspîndi ca fulgerul printre ofiţeriĭ regimentuluĭ. Toţĭ ofiţeriĭ rămaseră indignaţĭ de sălbătăcia acestuĭ felcer.

Comandantul regimentuluĭ, fiind înștiinţat despre această afacere, pedepsește pe criminalul d-r cu 15 zile închisoare pentru neglijenţă în serviciŭ.

Pe noĭ această pedeapsă nesatisfăcîndu-ne, protestăm cu energie contra acestuĭ sistem de-a acoperi crimele cu 15 zile închisoare. In acelaș timp, cerem cu inzistenţă d-luĭ ministru de războiŭ să numească o anchetă care să stabilească cauza morţeĭ aceluĭ soldat și, în caz cînd cele spuse de noĭ [maĭ]tus se vor găsi adevărate, criminalul să fie dat judecăţeĭ ca orĭ-ce asasin ordinar.

Credem că de astă-dată nu se va maĭ întinde iarășĭ mușamaua precum s'a făcut cu crimele trecute și despre carĭ am vorbit la timp.

Fil.

In numărul săŭ de aseară *Bukarester Tageblatt* publică următoarea notiţă :

„Printr'o notiţă apărută acum vre-o treĭ săptămînĭ în ziarul nostru, studenţimea de aci s'a simţit ofensată și a hotărît să ne tragă la răspundere. Doĭ domnĭ foarte cum se cade veniră în redacţiunea noastră și în chipul cel maĭ politicos cerură lămurirĭ. Ca autor al notiţeĭ în cestiune se prezintă imediat redactorul nostru Ludwig Klein, care declară că a fost departe de dînsul orĭ-ce intenţiune de a ofensa studenţimea. Noĭ din parte-ne declarăm că am simţi o sinceră părere de răŭ, dacă am fi jicnit chiar numaĭ un singur student“.

Consiliul sanitar din Capitală se întrunește astăzĭ pentru a discuta maĭ multe chestiunĭ importante.

Scenă prinsă à la minut!

Cînd s'aŭ dus Duminecă la consiliul de miniștri delegaţiĭ teleormănenĭ, s'a petrecut o scenă de toată nostimada.

Delegaţiĭ învitaseră să meargă cu eĭ pe toţĭ deputaţiĭ și senatoriĭ și —afară de Kiriţopolu bine înţeles — toţĭ deputaţiĭ și senatoriĭ teleormănenĭ aŭ răspuns la apel.

Printre eĭ se afla și d. Mișu Ghimpa. Acesta era cunoscut ca amic al luĭ Kiriţopolu și toţĭ se minunaŭ că se asocia și d-sa cu ceĭ alţĭ delegaţĭ.

D. Ghimpa merse cu delegaţiĭ pînă la poarta ministeruluĭ, spunînd mereŭ, prin monosilabe bine înţeles, delegaţilor :

— Da... sînt... cu... voĭ și... eŭ... vă ... spri...jin...

Dar cînd să intre în curtea ministeruluĭ, d. Ghimpa le spuse :

— Mă iertaţĭ, eŭ am puţină treabă.

Și se făcu nevăzut.

Tabloŭ !

Diseară se va întruni la ministerul domeniilor comisiunea instituită pentru examinarea proiectuluĭ de lege privitor la luarea de către stat a școaleĭ de meseriĭ a judeţuluĭ Dolj și înfiinţarea de ateliere pentru construcţiunĭ mecanice agricole.

Erĭ s'a ţinut la primăria Capitaleĭ licitaţia pentru închirierea maĭ multor imobile, proprietăţĭ ale comuneĭ.

Inscrierile la școala de „Știinţe de stat“ se fac în fie-care Lunĭ, Miercurĭ și Vinerĭ, între orele 8—9 seara.

Seziunea examenelor se începe la 5 și se termină la 15 Octombrie.

La 19 Octombrie, orele 9 dim., încep examenele de admitere pentru candidaţiĭ carĭ pot prezenta acte cum că aŭ absolvit 6 clase liceale.

Comisiunea examinatoare se compune din treĭ profesorĭ din școala de „știinţe de stat“, sub președinţia d-luĭ C. G. Ioan.

Membriĭ barouluĭ din Capitală sînt convocaţĭ pentru ziua de 28 Septembrie, ora 2 p. m., la palatul de justiţie pentru a alege noul consiliŭ de disciplină.

Printre advocaţĭ există un curent în favoarea vechiuluĭ consiliŭ de disciplină, ceea ce face să se creadă că se vor alege în consiliŭ aceiașĭ advocaţĭ ca și anul trecut.

O nedreptate

In ziua de 10 Septembrie s'a ţinut un concurs pentru ocuparea catedrelor de matematicĭ și comptabilitate agricolă de la școalele de agricultură din Roman, Slatina și Armășeștĭ.

La acest concurs s'aŭ prezintat doĭ concurenţĭ, anume d-niĭ Pîntea și Bălescu, ambiĭ absolvenţĭ distinșĭ aĭ școaleĭ centrale de agricultură de la Herăstrăŭ.

FOIŢA ZIAR. ADEVĔRUL“

30

PAUL MAHALIN

FIICĂ RAZBUNATOARE

Partea a doua

Rastacuerĭ și întreţinuţĭ

VIII

La poarta din Asnières

Acesta, zăpăcit, se clătină.

Imediat Mort-aux-Vaches se aruncă asupra luĭ cu un urlet de lup.

Apoĭ îĭ dete în dreptul stomacu luĭ o lovitură de cuţit atît de puternică în cît întreaga lamă dispăru în rană și sîngele începu să curgă șiroiŭ.

D. de Treguier căzu fără să scoată un strigăt măcar.

Comunardul

Două ore sunaŭ la biserica Saint François-de-Sales.

De asupra grilajuluĭ porţeĭ din Asnieres patru felinare luminaŭ în întuneric, iar dincolo de acest grilaj o altă lumină flăcărea dinapoia vitrineĭ birouluĭ de acciz, în care treĭ amploiaţĭ, în uniformă verde, jucaŭ la cărţĭ lîngă o sobă în care ardea coks.

Un al patrulea, de planton afară, clipocea de somn, înfundat în mantaua sa ca într'o gheretă și în ghereta sa ca într'o manta.

Și toată partea asta a orașuluĭ era liniștită ca și cum ar fi fost fără viaţă.

Cu toate astea, un zgomot surd venea de departe.

Eraŭ căruţele cu de-ale mîncăreĭ carĭ veneaŭ din Paris spre a se îndrepta spre hale.

Maĭ aproape un pas încet și tîrîtor, bătea drumul Revolteĭ. Acest pas s'apropie puţin cîte puţin. Cînd sună înaintea plantonuluĭ, acesta sări din somn.

— Eĭ?... Ce'ĭ p'aci ? întrebă el? N'aĭ nimic de declarat ?

Acesta apucă felinarul din lăuntrul gheretei și îl îndreptă spre noul venit.

Apoĭ, ghicindu'l, zise :

— Eĭ ! e comunardul ! Plăcut timp, haĭ ? Puţin cam așa, rece. Agenţiĭ de schimb sînt în paturile lor, știţĭ !

Cel-l'alt își ridică pălăria.

— Bună-seara, domnule Bidot, făcu el.

Și încercă s'o ia înainte.

Dar cel-l'alt avea poftă de vorbă

— Cum, strigă el, bună-seara... Voiţĭ să ziceţĭ : „bună-ziua“ papa! Ah ! de sigur, fiica d-voastră, gentila Perlette vă v'a ocărî !

— Perlette nu maĭ ocărăște nicĭ odată, d-le Bidot, răspunse dulce bătrînul.

— Ea e mînioasă, fetișcana !.. Să intri la orele două de dimineaţă !... Maĭ ales cînd vă vedem trecînd în toate serile pe la orele opt !

— D-le Bidot, vă jur că nu'ĭ din pricina mea !

— Aide tacĭ, bătrîn șiret ce eștĭ!. Aţĭ întîrziat la cunoștinţa d-stră... Saŭ aţĭ jucat...

— Aţĭ crede...

— Drace ! dar nu acuma vă văd c'aţĭ încetat să maĭ lucraţĭ..

— Nu se maĭ lucrează la terasamentele din Courbevoie...

— Cum nu se maĭ lucrează ?... Bine, este adevărat ! v'aveţĭ sapa și lopata. Eĭ da ! ce s'a întîmplat acolo ?

— Ce să se întîmple !.. Ia, ne-a încărat cu lucrul ziua... Atuncĭ am cerut sporirea salariuluĭ. Și cum a refuzat să facă dreptate reclamaţiunilor noastre...

— O grevă?...

— Tocmaĭ pentru asta mă întorc așa de tîrziŭ... Ne-am întrunit... pentru ca să ne înţelegem.., să cădem de acord.., S'a vorbit mult... N'am înţeles tocmaĭ bine... Știţĭ că nu prea am capul dezgheţat... Dar se pare că, dacă patronul nu cedează. toată lumea va părăsi șantierul mîine dimineaţă.

— Patroniĭ nu cedează nicĭ odată, declară cel-l'alt senţenţios. Ar fi contrar demnităţeĭ lor. Și apoĭ eĭ aŭ cu ce s'aștepte.

— Știŭ bine, d-le Bidot, știŭ bine... Asemenea mĭ-am adus și uneltele... Voiŭ căuta să încerc a mă vîrî aiurea...

Și dacă nu veţĭ găsi ?...

— La dracu ! asta ar fi sărăcie lucie.... Vorbiaţĭ adineaorĭ de cunoștinţa mea... Iată cunoștinţa mea !

Apoĭ, după ce pronunţă această frază cu o ironie amară, adause :

— Eŭ, reluă bietul om așĭ, dori să lucrez cu preţul ce dă patronul, și chiar maĭ pe maĭ puţin dar nu vor cel-l'alţĭ.

Celă-l'alt dădu din umerĭ.

— Aĭ de daŭ sfaturĭ nu plătesc, moș Meunier...

— Știŭ dar ce să facĭ ?

Amploiatul inzistă.

Și ce o să zică Perletta d-tale? Ce o să facă biata fată ? Ochiĭ și'o strica destul lucrînd ca să plătească chiria.

Celă-l'alt plecă fruntea.

Suspină.

Apoĭ zise :

— La revedere, d-le Bilot. Ce o vrea d-zeŭ !

. . . .

Comunardul umbla de colo pînă colo pe bulevardul Berthier.

Pe acolo îĭ era drumul ca să se ducă acasă.

Abia umbla.

Era obosit.

Era adînc descurajat și înfricoșat de ce îĭ va aduce ziua de mîine.

La un moment se opri.

— Dar ce nu văd bine or-ce e? își zise el. Parcă ar fi un om întins lîngă pomul ăla.

Inaintă.

— Bă da e un om. Un beţiv care a căzut și încă un burghez nu alt-ceva.

Inaintă mereŭ.

— Ar trebui să'l deștept.. O să răcească.

Beţivul nu era beţiv.

Era corpul luĭ Jean de Treguier care nu se mișcase din locul unde îl culcase cuţitul luĭ Mort-aux-Vaches.

Lucrătorul se plecă.

Il scutură.

— Heĭ, omule, aicĭ nu eștĭ în pat... O să răceștĭ, nu vezĭ ce vreme e ?

Se întrerupse de odată.

Mîna ce plimba asupra beţivuluĭ era udă, udă de sînge.

Comunardul se sperie.

— Sînge ! zise el... E sînge !

Se aplecă asupra victimeĭ celor doĭ mișeĭ.

— Vaĭ săracul l'aŭ omorît ca să'l jefuiască !...

Apoĭ se uită bine.

— Ce frumos băiat !... Asta ar fi trăit o sută de anĭ.

Se întrerupse.

Se plecă ca să asculte dacă îĭ maĭ bătea inima.

Zise :

— Domnul fie lăudat. Respiră !

Scoase din buzunar o sticlă.

— Noroc că am rachiŭ cu mine.

Și vărsă puţin alcool în gură.

Omul făcu o mișcare.

Nu murise.

E probabil să nu fi avut emoragie internă saŭ că, dacă o fi avut un început. să fi fost întreruptă prin aceea ce chirurgiĭ numesc „caillot“

Moș Meunier continuă :

— Iată ce'l va încălzi și'l va împiedica să dispară la minut... Acuma să căutăm a'l sprijini de acest arbore, în timp ce eŭ mă voĭ duce să caut ajutoare. Pentru aceasta însă trebue să'mĭ iaŭ picioarele la spinare, căcĭ d. este greŭ bolnav..

— Curagiosul om nu se maĭ gîndea nicĭ la dînsul chiar : el nu vedea de cît un necunoscut. un străin —aproapele săŭ însă—de scăpat !

(Va urma)

De şi aceştĭ doĭ domnĭ întruneaŭ toate condiţiunile cerute de lege, totuşi dînşiĭ aŭ fost respinşĭ sub cuvînt că sînt Romînĭ din Transilvania, decĭ străinĭ.

*

Această procedare ni se pare cu atît maĭ nedreaptă cu cît sîntem signrĭ că diferiţiĭ miniştri aĭ domeniilor n'aŭ fost atît de scrupuloşĭ cu alte ocaziĭ.

Şi 'n sprijinul celor ce susţinem, vom cita un caz, spre a arăta că nu sîntem străinĭ de afacere.

Una din catedrele despre carĭ vorbim este suplinită de un oare care d. Diamandopol. Ei bine, acest domn e străin şi n'are de cît 4 clase primare, decĭ nu întruneşte niciĭ una din condiţiunile cerute de lege.

?...

Aseară s'a întrunit la d. An. Stolojan, ministrul domeniilor, comisiunea pentru alcătuirea proiectuluĭ pentru organizarea acestuĭ minister.

Această comisiune se compune din d-niĭ Corneliu Manolescu-Rîmniceanu şi D. Dobrescu, foştĭ secretarĭ generalĭ aĭ ministeruluĭ; Matheiŭ Petrescu, director în ministeruĭ de interne, Alimanişteanu şi dr. Antipa, aceştĭ doĭ din urmă pentru organizarea serviciilor speciale.

Procesul Ochsenberg-Satinover

Erĭ a venit înaintea Curţeĭ cu juraţĭ din Capitală procesul de calomie intentat de d-na dr. Satinover ntistuluĭ Ochsenberg.

In acest proces fiind implicat şi d. Alex. Ionescu, d-sa arată ca responsabil pe d. Alex. Georgescu.

De oare ce d-na Satinover se dezistase şi procedura nu era complectă, d. procuror general Stătescu a cerut amînarea procesuluĭ pentru seziunea din Octombrie, cînd se va discuta întreaga afacere, în care se zice că ar fi implicaţĭ şi d. Fonton, ministrul Rusieĭ, baronul Remèche, bogătaşul Ioanid, o mulţime de magistraţĭ şi cîţĭ-va miniştri.

Bànffy şi Austria

Koellnische Zeitung publică o corespondenţă din Pesta, prin care se spune că la o consfătuire a deputaţilor, ţinută la preşedintele Cameреĭ maghiare, primul-ministru Bànffy a spus între altele şi următoarele:

„Ungaria nu poate să privească cu indeferenţă progresul pe care îl fac slaviĭ în Austria şi preponderanţa pe care o capătă eĭ acolo.

Această politică nu convine Ungarieĭ şi trebuie decĭ să lucrăm în contra eĭ. Bine înţeles, nu este vorba de o intervenire oficială a Ungarieĭ în afacerile Austrieĭ, dar de o luptă în contra proponderenţeĭ slavismuluĭ“.

*

Iată cum se daŭ pe fie-care zi pe faţă intenţiunile acelora carĭ aŭ organizat vizitele de la Pesta şi cum se esplică înţelesul toastuluĭ rostit de împăratul Wilhelm al II-lea.

Lupta în contra naţionalităţilor, pentru a se menţine supremaţia maghiară.

Aceasta se poate să convie luĭ Wilhelm al II-lea şi Ungurilor, dar fără îndoială naţionalităţile vor şti să 'şi apere drepturile lor.

Hotăririle Ligeĭ

Aseară s'a întrunit comitetul central al Ligeĭ şi a discutat măsurile ce ar trebui să ia pentru a da un noŭ avînt aceşteĭ instituţiĭ.

Intre altele s'aŭ decis următoarele:

Să se deschidă o listă de subscripţie pentru mărirea fonduluĭ de propagandă.

Comitetul va face un apel călduros la toţĭ Romîniĭ să subscrie pentru acest fond.

*

Se va organiza apoĭ o serie de serbărĭ populare, concerte şi reprezentaţiunĭ teatrale al cărora beneficiŭ va fi destinat tot fonduluĭ de propagandă.

*

In sfîrşit se va organiza o serie de conferinţe — cu intrare — la Ateneul din Bucureştĭ; în aceste conferinţe se vor trata cestiunĭ privitoare la lupta naţională.

*

Nu ne îndoim că acţiunea comitetuluĭ *Ligeĭ* va găsi un puternic ecoŭ în întreaga ţară şi în curînd *Liga* va avea fondurile trebuincioase ca să ducă maĭ departe şi cu maĭ mult succes lupta naţională.

Din parte-ne felicităm călduros comitetul *Ligeĭ* pentru patriotica sa acţiune şi ne vom face datoria de a'l sprijini din toate puterile noastre.

D. Mănciulescu şi'a trimis erĭ ministruluĭ de interne demisia din consilier al comuneĭ Roşiori-de-Vede.

D. Mănciulescu a demisionat în urma cuvîntăreĭ pe care a ţinut-o d. Dim. Sturdza delegaţilor teleormănenĭ, şi în care le-a spus să se desfacă de d. Mănciulescu. Fostul primar al Roşiorilor scrie unuĭ amic al săŭ, că a demisionat pentru ca să nu fie o piedică la triumful delegaţilor în contra luĭ Kiriţopolu.

Se înţelege, după ce s'aŭ servit de el, acum îl daŭ afară. Niciĭ nu se putea alt-fel. La urma urmelor,

lecţiĭ de acest fel sînt bune, căcĭ îĭ învaţă pe oamenĭ să fie maĭ credincioşĭ ideilor şi partidelor lor.

Comisiunea însărcinată cu studiarea organizăreĭ parochiilor îşĭ va termina lucrările la 29 Septembrie, cînd îşĭ va depune raportul în mîinile mitropolituluĭ primat şi ale ministruluĭ cultelor.

Regele a hotărît definitiv plecarea prinţuluĭ Ferdinand la Nizza, unde acesta va rămîne pînă în luna Aprilie.

Inainte de plecare, prinţul va veni pentru cîte-va zile la Bucureştĭ.

D. judecător de instrucţie de la cabinetul III a dat ordonanţa definitivă în afacerea Pepi Rapaport, trimiţînd pe această proxenetă înaintea tribunaluluĭ corecţional pentru ademenire de minore.

La ministerul de interne se lucrează la un proiect de lege pentru reînfiinţarea vechilor consiliĭ judeţene.

D. Dianu, directorul general al penitenciarelor, a plecat la Tîrgovişte pentru a inspecta penitenciarul d'acolo.

In consiliul de miniştri ţinut alaltăerĭ s'a hotărît în mod definitiv trecerea administraţieĭ penitenciarelor la ministerul de justiţie.

Se ştie că pînă acum penitenciarele depindeaŭ de ministerul de interne.

Ediţia de seară

Compromisul austro-ungar

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Viena, 23 Septembrie. — Contele Badeni, ministru-preşedinte, a apărut de dimineaţă în parlament, cu braţu rănit liber; a fost salutat în mod călduros de numeroşĭ deputaţĭ.

Viena, 23 Septembrie.— După *Budapester Corespondenz* **Camera deputaţilor din Budapesta va vota un compromis provizoriŭ de un an între Ungaria şi Austria.**

Preliminările acceptate de Grecia

(Serv. telegrafic al „Agenţieĭ Romîne“)

Atena, 23 Septembrie. — Noul cabinet socotind că Camera a exprimat deja părerea sa asupra tractatuluĭ preliminărilor de pace, a notificat decanuluĭ corpuluĭ diplomatic că este gata să angajeze negociărĭ în privinţa executăriĭ articoluluĭ 2 şi a decis să trimeată negociatorĭ pentru a discuta tratatul definitiv.

Aceste declaraţiunĭ, constituind un început de esecutare al tratatuluĭ preliminărilor de pace, acceptarea acestuia se consideră ca un fapt îndeplinit, avînd caracterul de autoritate trebuincios, prin votul de încredere obţinut azĭ la Cameră.

Citiţĭ în ADEVERUL
cu data de
Sîmbătă 27 Septembrie
începutul nouluĭ roman
JACQUES VINGTRAS

Ingropaţĭ de viĭ

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Petersburg, 23 Septembrie.— *Petersburgskaja Gazeta* **anunţă că la Tîrnovo lîngă Teraspol, aŭ fost îngropaţĭ în ultimile zile 6 cadavre de sectarĭ. Şeful sectarilor Kowalew a declarat că ştie că vre-o cîţĭ-va sectarĭ aŭ de gînd să se îngroape de viĭ, dar a refuzat a spune unde sînt aceştia.**

Noul minister spaniol

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*)

Madrid, 23 Septembrie.—Se asigură că d. Morat a decis să aplice într'un termen scurt măsurile coprinse în programul liberal în privinţa Antilelor.

D. Sagasta a declarat că guvernul e decis să realizeze programul săŭ de politică militară şi să recheme înapoĭ pe generalul Wegler, dacă acesta nu şi-o da demisia. Guvernul va lucra repede în Filipine.

Camera şi noul minister Grec

(Serviciul telegrafic al *Agenţieĭ Romîne*“)

Atena, 23 Septembrie.—„Camera deputaţilor“. Toţĭ miniştriĭ sînt pe banca lor. Publicul dă puţină însemnătate lucrărilor adunăreĭ.

D. Zaimis declară că, chemat de rege să formeze un minister, a crezut de datoria sa să primească. Sarcina cabinetuluĭ este soluţiunea cestiuneĭ naţionale şi evacuarea Tesalieĭ. Pentru ca guvernul să poată ajunge la soluţiunea dorită, cere timp, şi roagă Camera să amîne lucrările sale.

*

D. Delyannis declară că partidul săŭ va sprijini măsurile tinzînd la o soluţiune a crizeĭ naţionale şi aprobă propunerea amînăreĭ lucrărilor Camereĭ.

D. Zaimis adaogă că ministerul va prezenta maĭ tîrziŭ un plan de reorganizare desăvîrşită a ţăreĭ.

D-niĭ Koraponos şi Deligeorgis, în numele partidelor lor, declară că vor sprijini cabinetul.

Şedinţa se ridică. La eşire, generalul Smolenski este aclamat în mod frenetic.

Ultime informaţiunĭ

„Coroana Romînieĭ“ şi Jeszenszky Sándor

Sub acest titlu „Tribuna“ din Sibiŭ publică următorul articol, din care se va vedea pe pieptul cuĭ a atîrnat la Budapesta regele Carol decoraţiunile romîneştĭ:

„Spumegă şi muşează în capitala maghiarizmuluĭ, zvăpăiată şi ameţitoare veselie. In pompe şi strălucirĭ sărbătoresc Unguriĭ pe mîndrul craiŭ al ţăriĭ romîneştĭ, pe slăvitul rege Carol, oaspele iubit monarchuluĭ nostru. Imnurĭ de laudă se cîntă suveranuluĭ romîn în ungureşte, şi ceĭ ştiuţĭ vrăjmaşĭ juraţĭ neamuluĭ nostru se daŭ prietenĭ sincerĭ şi devotaţĭ Romînilor, cu carĭ zic, că încheie... „alianţă“.

In zuzetul acesta al veselieĭ neobicĭnuite, în murmurul acesta de straniĭ accente de dragoste către neamul romînesc, suveraniĭ acordă reciproc distincţiĭ alese celor-ce merite aŭ la epocalul act... Frumoase şi falnice medaliĭ romîneştĭ se anină de pieptul unor Perczel-i şi Rudnay-i, şi inima acestora viŭ bate de sinceră iubire faţă de neamul romînesc, iubire atît de crăieşte răsplătită...

*

Departe pe mănoasele plaiurĭ şi în munţiĭ giganţĭ aĭ Carpaţilor, o atmosferă de grea şi chinuitoare nelinişte, ecoŭ al serbărilor din Budapesta, apasă inimile neamuluĭ nostru, inimile celor ce fraţĭ sînt supuşilor regeluĭ Carol, fraţĭ de acelaş sînge. O nelinişte sinistră, zguduitoare a frumoase nădejdĭ...

Pe malurile maiestoase ale Dunăriĭ, ale falnicului fluviu-rege, timid şi trist alunecă veştile veselieĭ din Budapesta, surprindere îndurerată sădind în toate părţile pe unde locuesc fraţiĭ Romînĭ...

De odată... un fulger străbate păturile Romînilor... O veste de necrezut, atîta e ea de grozavă. Jeszenszky, faimosul Jeszenszky Sándor e distins cu falnicul ordin: „Coroana Romînieĭ“...

Jeszenszky! Cine e Jeszenszky?! Şi ce merite 'şĭ-a sîştigat el, între a bine merita un atît de valoros ordin romînesc?!...

Anul 1890, Aug. la Cluj. Curtea cu juraţĭ. Pe banca acuzaţilor staŭ bărbăteşte doĭ gazetarĭ romînĭ: D-r. Aurel Murĕşan şi Traian H. Pop. Se judecă un proces de „agitaţie“ intentat „Gazeteĭ Transilvanieĭ“. Procurorul, un tînăr înfierbîntat şi crunt, rosteşte rechizitoriul. Răsună cele maĭ cutezate injuriĭ la adresa luptătorilor romînĭ, violenţele cele maĭ turbate îşĭ fac drum de pe buzele luĭ, carĭ ceĭ cea maĭ exemplară pedeapsă.

E—Jeszenszky Sándor!...

*

Acelaşi an şi aceiaşĭ curte cu juraţĭ. Un brav şi viguros preot romîn, Ioan Macaveiu, stă în faţa juraţilor, acuzat de patru articole contrare naţiuneĭ şi statuluĭ maghiar...

Două ceasurĭ întregĭ furibund răsună vocea procuroruluĭ, înspumegată împroşcînd cele maĭ sfruntate calomniĭ asupra sfinteĭ noastre cauze naţionale şi a neamuluĭ nostru romînesc. Trădătorĭ de patrie, veneticĭ, daco-romînĭ, răzvrătitorĭ, conspiratorĭ şi alte asemenea epitete ce aruncă asupra Romînilor şi a istorieĭ lor.

„Anul 1848 este pentru Domnia-Voastră o ruşine, pentru noĭ o glorie eternă!“ —zbiară procurorul, „Infamiĭ sîngeroase“—acestea sînt actele Romînilor, la 48, ca şi acum...

Şi iarăşĭ un potop de mişeleştĭ minciunĭ, şi iarăşi—cea maĭ severă pedeapsă... Zadarnică e distinsa părere a acuzatuluĭ, zadarnice argumentele de fier ale apărătoruluĭ, Bravul Ioan Marcaveiu e osîndit la un an şi patru lunĭ temniţă!

Palid, slab şi bolnav, istovit şi stors de duhoarea puşcărieĭ ungureştĭ, aşa ese din temniţă preotul, vînjos şi rumen odinioară. Suferinţe grele, de vr'o doĭ anĭ, şi e răpus pe vecĭ martirul, e mort Macaveiu, mort de neomenoasa osîndă, ce i-a măsurat-o procurorul.

— Jeszenszky Sàndor!...

*

Anul 1894, Septembrie. Acelaşi Cluj. Aceiaşĭ curte cu juraţĭ.

Şi cine-ĭ acuzatul?—Aurel C. Popoviciĭ eroul luptător al tinerimiĭ, bărbatul fala şi mîndria noastră!

Veninos, dispreţuitor a tot ce e romînesc, violent, turbat îşĭ ţine procurorul vorbirea de acuză. Mişeĭ şi mizerabilĭ sînt capiĭ cauzeĭ naţionale, dacoromînizmul e toată ţinta, Romînia şi Liga Romînă cultivă şi agită mişcare revoluţionară în Ardeal, cetăţeniĭ Romînieĭ sînt adevăraţiĭ vinovaţĭ, păcătoşĭ şi conspiratorĭ..,—aşa vociferează reprezentantul „puteriĭ de stat“, teribilul procuror care iarăşĭ cere cea maĭ zdrobitoare osîndă. Şi patru anĭ temniţă!—răsună sentinţa tribunaluluĭ, sedus şi îmbărbătat de procurorul

—Jeszenszky Sandor!

*

Trece scurtă vreme. Umilitul renegat şi teribilul procuror îşĭ primeşte răsplata. Răsplată cu vîrf şi îndesat. E numit consilier ministerial. Aşa se dă în publicitate.

Deodată o prigoană năprasnică, maĭ năprasnică de cît toate prigoanele vremilor din urmă, se năpusteşte din partea stăpînireĭ ungureştĭ asupra noastră. Terorismul cel maĭ barbar.

E disolvat partidul şi comitetul naţional. Sînt împrocesuaţĭ cu sutele şi aruncaţĭ în temniţĭ, sub grele pedepse, fruntaşiĭ romînĭ. Se pornesc monstre procese contra ţărănimeĭ romîne, ca să o înăbuşe, terorizînd-o. „Tribuna“ şi „Foaia Poporuluĭ“ sînt ţinute în continuă legătură cu tribunalele ungureştĭ, carĭ măsură din belşug la osînde şi amende grozave. Sînt oprite două conferenţe naţionale şi cîteva adunărĭ poporale. Conducătoriĭ sînt aruncaţĭ în temniţĭ. In sînul nostru se introduce sistemul cel maĭ pervers de spionaj. Agenţiĭ poliţieĭ secrete a guvernuluĭ mişună în toate părţile, cutreerînd sate şi oraşe şi făurind la planurĭ de nouă teroare. Fruntaşiĭ romînĭ sînt ţinuţĭ sub continuă şi straşnică pază secretă. Scrisorile către şi din Romînia sînt date cabinetuluĭ negru, desfăcute şi copiate, iar călătoriĭ romînĭ mereŭ urmăriţĭ. Pînă şi sacrul nostru focular cultural, „Asociaţiunea“, e silită, în sfidarea legilor, a-'şĭ şterge din titlu cuvîntul „Transilvană“...

Şi cine e autorul la toate aceste sălbatice prigonirĭ? Cine e demonul, „diabolus rotae“, care toate acestea cu perfect sistem le pune la cale, „informînd“ mereŭ şi uniform presa ungurească de „mersul causeĭ rom'ne“?

E— Jeszenszky Sándor, şeful tainiceĭ secţiĭ pentru naţionalităţĭ din Budapesta, capul nevăzut al poliţieĭ secrete, geniul a tot stăpînitor al şovinismuluĭ ungures“, tartorul prigoaneĭ de exterminare a romînismuluĭ şi

acum... cavalerul ordinuluĭ „Coroana Romînieĭ!“

Jeszenszky! Jeszenszky şi— Coroana Romînieĭ!!

In cercurile militare se afirmă că generalul Lahovary va fi rechemat în activitate în cursul luneĭ viitoare, pentru a fi pus în capul statuluĭ-major.

Azĭ dimineaţă a sosit în Capitală d. Ferichide, ministrul de interne.

D. Dim. Manariu a fost ales membru în consiliul judeţian din Vaslnĭ.

Sîmbătă 27 Septembrie
ADEVERUL începe a publica în foiţă noul roman de senzaţie
JACQUES VINGTRAS

Exproprierile în vederea construireĭ găreĭ centrale din Capitală se urmează cu multă activitate.

Se crede că la primăvară se va începe construirea găreĭ.

Chestiunea Căsătoriilor

— saŭ „Aquila non capit muscas“, saŭ maĭ bine: cum îĭ cîntă conu Ghiţă Mîrzescu „logofătuluĭ Dreptăţeĭ“ şi onorabiluluĭ guvern.

Se ştie că actualul ministru de justiţie, junele d. Djuvara are intenţiunea să atace reforma codiceluĭ civil — capitolul care tratează despre *căsătoriĭ*.

In adevăr o asemenea reformă pune în discuţiune marĭ şi pasionante chestiunĭ sociale şi morale.

D. Gh. Mîrzescu începe azĭ în „Drapelul“ o serie de articole asupra aceşteĭ interesante chestiĭ, de care ne vom ocupa şi noĭ cît de curînd.

In primul săŭ articol d. Mîrzescu pune ministruluĭ justiţieĭ şi guvernuluĭ întrebarea: „care este părerea acestuia asupra contractuluĭ de căsătorie.“

D. Mîrzescu arată că d-sa s'a ocupat în diverse rîndurĭ de această chestiune, că a fost contra impunereĭ formalităţilor religioase ca condiţie de valibilitate a contractelor de căsătorie şi că această a sa părere a prevalat adesea în sentinţele justiţieĭ noastre, dar că totuşĭ aŭ fost jurisprudenţe ale Curţeĭ de Casaţie, carĭ s'aŭ contrazis fundamental.

D. Mîrzescu pare însă că n'are multă încredere în competenţa d-luĭ Djuvara şi a guvernuluĭ actual ca să rezolve chestiunea mare a „contractuluĭ de căsătorie.“

Iată două citaţiunĭ din primul d-sale articol:

„Programul partiduluĭ naţional-liberal păzind însă o discretă tăcere asupra tuturor gravelor chestiunĭ ce le va agita ministrul revizionist, *orĭ-ce membru din partid deprins să cugete şi căruia nu i se va impune să joace numaĭ rolul de papagal în partid*, are, nu zic dreptul, dar chiar datoria să discute chestiunile intim legale de căsătorie, şi să întrebe pe jurisconsulţiĭ partiduluĭ: Ce gîndesc şi dînşiĭ în chestiunile peste măsură de grele pe care *juvenilla ardoare a Logofătuluĭ Dreptăţeĭ* le va agita şi da în desbaterea ţăreĭ?“.

Apoĭ d. Mîrzescu, temîndu-se de cucernicia creştinească a d-luĭ Dim. Sturdza, sfîrşeşte ast-fel articolul săŭ:

„Şi'n adevăr, dacă partidul naţional liberal admite în programul săŭ—lucru despre care nu mă îndoesc — marele principiŭ de secularisarea societăţeĭ, principiŭ care în secolul nostru a ajuns să fie dreptul comun al lumeĭ civilizate, guvernul nu poate să facă de alt-fel de cît să convoace imediat Camerile de Revisuire spre a face să dispară art. 22 din Constituţiune.

Dacă, însă, partidul naţional-liberal, *călăuzit de pietatea creştină şi de convingerile religioase ale actualuluĭ prim-ministru, consideră contractul de căsătorie, întocmaĭ ca şi vechiĭ codicĭ, ca un contract religios, şi în asemenea caz, dator este guvernul să scape ţara de incertitudinea şi de controversa în care trăeşte, şi să formuleze în text de lege, spre marea bucurie a prelaţilor din Sinod, doctrina Inalteĭ Curţĭ de Casaţiune din 24 Februarie 1879, doctrina după care nu numaĭ benedicţiunea religioasă este obligatorie la căsător e, dar chiar şi ofiţerul stăreĭ civile, cînd este vorba de împiedicărĭ la căsătorie, dator să fie a se ocupa nu numaĭ de principiile şi de prohibiţiunile Codiceluĭ civil,* **dar şi de acelea ale Dreptuluĭ canonic !!!**

Nu mă pot înduplеca de a crede că partidul liberal, tocmaĭ la finele secoluluĭ al XIX-lea, să împărtăşească o aşa de învechită părere demnă de timpurile domnieĭ aşa zisuluĭ Drept Divin. Credinţa mea este că chiar Inalta Curte de Casaţiune va persevera în prima sa părere, pe care din fericire o văd adoptată de juna noastră magistratură şi, de nu mă înşel, şi de Curţile de Apel din ţară.

Aştept acuma ca *candidul ministru de justiţie*, după ce a dat buna veste în ţară că modifică titlul căsătorieĭ, să o şi liniştească, spuindu-ĭ părerea sa, cum şi aceea a consiliuluĭ de miniştri asupra natureĭ contractuluĭ de căsătorie, căcĭ, de!... toamna a sosit, şi proverbul romînesc zice:

„Toamna se numără bobociĭ“.

In numerile viitoare, voiŭ zice un cuvînt şi despre alte marĭ reforme relative tot la dreptul de familie, *asupra cărora programul partiduluĭ fiind de asemenea cu desăvîrşire mut*, ţara este în drept să ştie ce gîndeşte partidul naţional-liberal, *d'împreună cu canoniciĭ creştinĭ, profunziĭ cugetătorĭ şi îndelung experimentaţiĭ bărbaţĭ de stat din actualul consiliŭ de miniştri“.*

*

După cît se vede, chestiunea va da loc la viĭ dezbaterĭ parlamentare.

Şedinţa consiliuluĭ sanitar superior din Capitală n'a putut avea loc erĭ din cauză că lipsea d-niĭ doctorĭ Leonte şi Şuţu, carĭ se află la Iaşi ca membriĭ în comisia pentru examinarea de medicĭ comunalĭ.

Inlocuirea d-luĭ Trandafir Djuvara, ministru plenipotenţiar la Constantinopol, este un fapt îndeplinit.

Fratele săŭ, ministrul de justiţie, i-a şi comunicat definitiva sa disgraţiare, promiţîndu'ĭ însă pentru maĭ tîrziŭ un alt loc în diplomaţie.

Maĭ mulţĭ armatorĭ grecĭ, ale căror vapoare aŭ fost astă vară oprite să debarce la Brăila şi Galaţi, de oare-ce aduceaŭ voluntarĭ grecĭ, aŭ intentat proces statuluĭ romîn, cerînd 200 de miĭ de leĭ despăgubirĭ.

Procesul se va judeca zilele acestea la Galaţi.

Zilele acestea se va face o mare schimbare printre revizoriĭ şcolarĭ.

Furtul de la Tulcea

— nouĭ amănunte —

Căpitanul Rovinaru, care a furat din casa regimentuluĭ 33 din Tulcea suma de 26 de miĭ leĭ şi a falşificat o mulţime de chitanţe, a fost depus în arestul militar din Tulcea.

Făcîndu-i-se o perchiziţie minuţioasă, s'a găsit ascunsă sub căptuşala hainelor suma de 14 miĭ 500 leĭ. Restul banilor, Rovinaru declară că l'ar fi pierdut în cărţĭ.

*

Acest căpitan Rovinaru este un vechiŭ client al tribunalelor militare. Acum cîţĭ-va anĭ, fiind administratorul infirmerieĭ Teiş din judeţul Dîmboviţa, a frustrat casa cu maĭ multe miĭ de leĭ, fapt pentru care a fost imediat dat în judecată şi trimis înaintea consiliuluĭ de războiŭ.

Consiliul de războiŭ însă, găsind că Rovinaru n'a comis niciĭ o insubordonare faţă de un superior, ci numaĭ a furat casa regimentuluĭ, l'a achitat, iar ministrul de războiŭ l'a pedepsit cu vre-o cîte-va zile de arest.

Scurtă vreme după achitarea sa, Rovinaru reuşi, prin diferite protecţiĭ, să fie numit administrator clasa I la regimentul 33 din Tulcea. In tot timpul serviciuluĭ la acest regiment, Rovinaru n'a făcut de cît să se ocupe cu diferite manipulaţiunĭ de banĭ şi juca la cărţĭ cu ofiţeriĭ superiorĭ.

Rezultatul joculuĭ de cărţĭ îl vedem astă-zĭ, căcĭ Rovinaru pentru a-şĭ procura banĭ, a început să falşifice chitanţele de plată, iar acum în urmă a furat casa şi a voit să fugă la America.

El va fi trimis dar din noŭ înaintea consiliuluĭ de războiŭ.

*

Trebue să adăogăm că furtul din Tulcea este al treilea furt militar comis în ultimele lunĭ. Aşa, am avut furtul comis de locotenentul Carp, la Botoşanĭ, de căpitanul Lascu la Bîrlad şi acum în urmă furtul căpitanuluĭ Rovinaru.

In toate aceste treĭ furturĭ ofiţeriĭ hoţĭ aŭ pierdut paralele jucînd la cărţĭ cu ofiţeriĭ superiorĭ din oraşul lor.

Aceste furturĭ, atît de des repetate, ar trebui să dea de gîndit ministruluĭ de războiŭ.

Leo.

Citiţĭ
Jacques Vingtras
în ADEVERUL de
Sîmbătă 27 Septembrie

In secţia primară de la azilul Elena Doamna aŭ fost admise ca eleve bursiere următoarele copile: Georgescu Eufrosina, Iamandi Catinca, Grosiu Maria, Georgescu Elena şi Aronescu Valeria.

Intre primăria Capitaleĭ şi d. inginer Elie Radu s'a încheiat erĭ contractul pentru captarea apelor de la Bragadiru.

In contract se prevede suma de 2 milioane 700 de miĭ leĭ pentru lucrărĭ, iar pentru inginerul Radu 4 şi jumătate la sută din valoarea acestor lucrărĭ.

Contractul, care a fost erĭ semnat de d. C. F. Robescu şi Elie Radu, va fi supus mîine aprobăreĭ consiliuluĭ comunal, şi apoĭ ministruluĭ de interne.

Direcţiunea tramwayuluĭ vechiŭ lucrează cu activitate la dublarea linieĭ tramwayuluĭ, pentru a înlesni ast-fel circulaţia.

D. comite de Leyden, trimis extraordinar şi ministru plenipotenţiar al Germanieĭ în Bucureştĭ, fiind numit de guvernul săŭ ambasador la Tokio, a fost primit Lunĭ, 22 ale curenteĭ, la castelul Peleş, în audienţă de concediŭ de către regele Carol, căruia i-a remis scrisorile sale de rechemare.

Administraţiunea *Modeĭ ilustrate* a luat dispoziţiunĭ de a se trimite *gratis* No. 1 din acest ziar de mode acelor persoane carĭ, dorind a se abona, ar dori să vadă maĭ întîĭ înfăţişarea şi conţinutul ziaruluĭ.

Din 24 de elevĭ înscrişĭ la concursul de trecere în anul I, secţia inginerilor, aŭ reuşit la proba înscrisă numaĭ 14.

In cercurile colectiviste se afirmă că generalul Candiano-Popescu şi-ar fi dat demisia din armată pentru a putea să se stabilească la Ploeştĭ şi să ia direcţia partiduluĭ liberal d'acolo.

D. Candiano-Popescu e desemnat ca viitor consilier comunal şi primar al Ploeştilor.

Moda ilustrată

Am dat erĭ cîte-va estrase din ziare, privitoare la apariţia *Modeĭ ilustrate*.

Iată ce citim astăzĭ în *Liberalul*:

Moda ilustrată No. I, editată de Sala de depeşĭ a ziaruluĭ *Adevĕrul*.

Este prima încercare de acest gen la noĭ. Cu plăcere constatăm că încercarea promite, căcĭ atît textul, cît şi gravurile rivalizează cu acelea ale celor maĭ bune ziare din străinătate. Acest număr este însoţit de un tipar de jachetă ca supliment, foarte bine ajustat.

O recomandăm cu toată stăruinţa, ca pe o publicaţiune bună, şi... folositoare acelora, carĭ se ocupă cu moda, căcĭ *Moda ilustrată* apărînd în fie-care săptămînă, va fi în curent cu toate schimbările modeĭ.

Iĭ urăm viaţă îndelungată,

Poşta MODEI ILUSTRATE

Domnilor: Customiris, Brăila; Manea, Bacăŭ; Herţbrucner şi Miclăuş, T.-Jiŭ.- Foile din *Moda ilustrată* cerute de d-v. peste numărul expediat de noĭ vi s'a înaintat astăzĭ.

De cînd am anunţat publicarea apropiată a romanuluĭ Jacques Vingtras de celebrul scriitor *Vallès*, **cetitoriĭ, şi maĭ ales cetitoarele** *Adevĕruluĭ*, **nu ne daŭ răgaz şi cer publicarea cît maĭ de grabă a noueĭ foiţe.**

Jacques Vingtras!
Jacques Vingtras!
Jacques Vingtras!

sînt esclamările pe carĭ zilnic le găsim în sutele de scrisorĭ sosite la redacţie din partea cititorilor *Adevĕruluĭ*.

Cititoriĭ — şi dintre aceştia cea maĭ mare parte tinerime studioasă — caută să admire în noul roman ce vom da, puternicul talent al aceluĭ care a întrupat în sine pe omul luptînd o viaţă întreagă cu suferinţele şi mizeriile pentru o cauză mare şi sfîntă.

Cititoarele sînt doritoare să aziste — citind acest roman— la scenele uneĭ vieţĭ carĭ presintă un deosebit interes şi deşteaptă toate emoţiile puternice ale sufletuluĭ omenesc.

Jacques Vingtras este descrierea uneĭ vieţĭ jalnice petrecute de un om rar în omenire, şi numaĭ ast-fel se explică dorinţa neastîmpărată a publiculuĭ cititor să vadă cît maĭ curînd în foiţa Adevĕruluĭ noul roman ce am anunţat.

Eĭ bine, în numărul nostru cu data de

Sîmbătă 27 Septembrie
vom începe noul roman
JACQUES VINGTRAS

Idem.— Casele cu locul lor din Bucureştĭ, str. Sfinţilor No. 24 fost 22, compuse din o prăvălie cu odaĭa eĭ şi o pivniţă.

Idem. — Locul viran din Bucureştĭ bulevardul Pache-Protopopescu No. 72, suburbia Iancu-vechiŭ.

7 Octombrie.—A treĭa parte din moşia Isvorul de sus, plasa Cotmeana-Gălăşeştĭ, jud. Argeş, cu toate trupurile din care se compune şi cu toate îmbunătăţirile aflate pe dînsa.

Pentru gospodine

Sirop de portocale amare. — Lăsaţĭ să se dospească o noapte întreagă 100 grame de coajă de portocală într'o sută grame de alcool bun. Turnaţĭ apoĭ pe deasupra un litru de apă fierbîndă şi lăsaţĭ totul să se dospească 12 ceasurĭ Adăugaţĭ apoĭ un chilogram de zahăr după ce aţĭ filtrat lichidul.

Gastr.

Revista cărţilor

Schopenhauer. *Viaţa, amorul, moartea*, traducere de Const. Pestreanu. Un vol. în 8 de 290 paginĭ. Rîmnicu-Sărat, tip. *Gazeteĭ Săteanuluĭ*.

Raport general asupra stăreĭ învăţămîntuluĭ primar şi normal pe anul 1896-97 de Ştefan C. Ioan. Un vol în 10 de 60 pag. tip, Carol Göbl. Editura ministeruluĭ cultelor şi instrucţiuneĭ publice.

MODE

Matinal elegant

Stofă castor, garnisită cu velur castor şi cu violet de Parma. Afară de aceasta maĭ e de o parte o frumoasă pasăre, de alta un buchet de trandafirĭ şi violete de Parma.

Laura

SPECTACOLE

Grand Etablissement Hugo. — Joĭ 25 Septembrie 1897, prima reprezentaţie al teatruluĭ de varietăţĭ. Iată artiştiĭ angajaţĭ:

Paula Brebion de la Scala din Paris, cîntăreaţă à diction; **Carmencitta** de la Folies Bergère din Paris, danseuse espagnole; **Aveline** de la Cygale din Paris, excentrique; **Baroneasa de Avizard** de la Petite Casino Paris, gommeuse; **Delaport**, cîntăreaţă engleză; Intrare cu automobil; **Müller** cîntăreaţă excentrică de la Casino Parisien, Paris; **Martha Roger**, cîntăreaţă gommeuse de la Casino d'Été, Bruxelles; **James Thomas**, echilibrist pe sîrmă.

Orchestra compusă din 18 artiştĭ din Viena sub direcţiunea d-luĭ şef de orchestră **Slesinger.**

Theatrul Liric.— Marţĭ 14 Octombrie 1897, mare reprezentaţiune extraordinară dată în beneficiul domnuluĭ Coco Demetrescu, laureat al Conservatoruluĭ de declamaţie din Bucureştĭ pentru complectarea studiilor la Paris, se va reprezenta **Fluturaşiĭ**, comedie în 3 acte, traducţiune după V. Sardou de M. Pascaly.

Se ştie neglijenţa ce a domnit, sub fosta administraţie, la *Sala de spectacole a Băilor Eforieĭ*, azĭ a luat un sfîrşit, căcĭ cunoscutul director Haimovicĭ a luat în antrepriză această frumoasă sală şi o va readuce iarăşĭ în stare de prosperare. Numele d-luĭ Haimoviciĭ ajunge ca să-ĭ putem asigura o reuşită deplină.

Grădina Mitică Georgescu, str. Cîmpineanu.—Teatru de varietăţĭ. Trupa Burienescu.

Grădina Cosma.—Concert muzical.

Grădina Frascati. Concert de orchestră.

Reviste nouĭ

Revue des Revues din 1 Octombrie a apărut cu următorul sumar:

Jean Finot. Un Panthéon des journaux et des journalistes.

Dr. Chipault. La radiographie en chirurgie nerveuse.

Dr. Cabanès. Hoche est il mort empoisonné? (fin d'une légende).

Questions politiques: Les Horreurs et les Heroines de la guerre de Cuba par *** (10 gravures).

Questions sociales: La fraternité internationale par correspondance.

Charles I. Holder. La traite des Chinoises en Amérique.

Max Müller. Portraits des rois.

Revue dramatique par Georges Lefevre.

Tribune de la Revue des Revues: La châsse de Sainte-Généviève.

D'ou viennent les Roumains? réponse de N. Vaschide.

Caricatures politiques (10 gravures).

Preţul unuĭ număr e de 80 banĭ

Biblioteca nouă ilustrată

volumul 25 banĭ

La Paris a apărut în timpul din urmă o nouă bibliotecă, tipărită cu îngrijire pe hîrtie velină, şi frumos ilustrată, coprinzînd scrierile autorilor celebri ca: *Jules Mary, Charles, Monselet, Voltaire, Charles Aubert*, etc. etc.

Dăm acĭ lista volumelor apărute în această bibliotecă importantă şi foarte ieftină.

Jules Mary. Amour d'enfant.
X. de Maistre. La jeune sibérienne.
Duchatelle. Bonheur brisé.
Charles Aubert. Péchés roses.
Charles Deslys. L'épreuve.
L. Marville. Autour de la gamelle.
Paul Pansolle. Autour de la lune de miel.
Ch. Monselet. Petits péchés.
Voltaire. L'ingénu, roman.
L. Marville. Les amours de Jeanette.
Fortunio. Les femmes qui aiment.
L'abbé Prevost. Manon Lescaut 2 volume.
Lafontaine. Contes et nouvelles.
Jules Mary. Le boulet d'or.
Fr. S. Nitti, La population et le systéme social. Leĭ. 7.
Sigismond Balicki, L'état comme organisation coercitive de la Société politique. Leĭ 6.

Alte volume sînt în curs de publicaţiune. Depositul aceste bibliotecĭ se află în Sala noastră de depeşĭ.

Preţul volumuluĭ e de 25 banĭ iar pentru provinciĭ e de 30 banĭ.

INTINERIREA ŞI PRELUNGIREA VIEŢEI

se dobîndeşte prin purtarea renumiteĭ adevărate Cruce-Volta electro-magnetică.

La persoanele carĭ de obiceiŭ poartă Crucea-Volta, sîngele şi sistemul nervos lucrează normal şi simţurile devin straşnice, ceea ce face o plăcută stare a sănătăţeĭ; puterea corpuluĭ şi spirituluĭ se înalţă şi se obţine starea sănătoasă şi fericită; *prin aceasta se dobîndeşte la oamenĭ prelungirea vieţeĭ.*

Nu se poate consilia în destul toţiĭ oamenii slabĭ de a purta în continuŭ „Crucea-Volta“; întăreşte nerviĭ, reînoeşti sîngele şi este cunoscută în toată lumea, ca un leac incomparaail contra următoarelor medaliĭ: *Guta şi reumatism, Nevralgie, Slăbiciunea nervelor, Insomnie, Mîinĭ şi picioare recĭ, Hypohondrie, Gălbinare. Astma, Paralisie, Spăsm, Boale de piele, Haemorhoizĭ, Boală de stomac, Influenţa, Tuse, Asurzire şi viĵiit de urechĭ, durerĭ de cap şi dinţĭ, etc.*

Pierderea involuntară a putereĭ vieţeĭ şi slăbiciuneĭ se pot vindeca prin purtarea continuă a Cruceĭ-Volta.

FEMEI ŞI FETE

trebue să poate în perioada critică *Crucea-Volta* căcĭ alină maĭ în tot-d'a-una durerila, preservează prin curentul eĭ electric de urmă î rele care aŭ răpit multe vieţĭ tinere în acea perioadă critică.

O mulţime de laude şi scrisorĭ de recunoştinţă.

PREŢUL de BUCATA LEI 5

Trimiţîndu-se costul de leĭ 5 prin mandat poştal se primeşte Crucea-Volta împreună cu şnurul şi detaliile cum trebue întrebuinţat, De porto şi vamă scutite. Prin ramburs leĭ 6, avînd spese maĭ marĭ. Se expediază adevărata *Cruce-Volta* numaĭ prin representantul general

ALFRED FISCHER

Wien I, Adlergasse, No. 12

280

Apă de masă gazósă, plăcută la gust, întăritóre, reconstituantă, asimilabilă graţie fosfatuluĭ ce conţine în abondenţă; uşóră, diuretică, digestivă; prin presenţa magnesieĭ, ea este şi puţin laxativă. — Persónele sănĕtóse o apreciază pentru gustul sĕŭ plăcut: ea va fi un remediŭ suveran pentru anemicĭ; numaĭ persónele singeróse nu trebuesc să abuzeze.

Nu decoloreazā vinul

Suverană contra ANEMIEI

MELEDIC

APĂ DE MASĂ FARĂ RIVALA

FERUGINOASĂ — GAZOAZĂ — FOSFATATĂ

Analisa doctoruluĭ BERNAD (Inst. chimic universitar)

Fosfat de fer	0.05448	Clorur de sodă	0.04998
Sulfat de var	1.07027	Oxid de aluminium	0.07691
Sulfat de sodă	0.78597	Anhidrit salicilic	0.07764
Carbonat de fer protoxidat	1.18512		
Carbonat de magnesie	0.04414		

Comandele se primesc la Administraţia apelor Meledic, Hall de l'Indépendance Roumaine, Bucurescĭ.

Suverană contra ANEMIEI

Principiile minerale ale isvórelor ferugino̧se fosfatate din Meledic sunt împărţite în aşa proporţiunĭ în cât le pune în capul fiilor acelora cunoscute în ceea ce privesce puterea lor reconstitutivă. — Fosfatul jócă un rol considerabil şi le dă o valóre terapeutică neprețuită printre apele analóge cele maĭ însemnate, Busias, Franzensbad, Boklet, Pyrmont, Orezza, etc.

Nu decoloreazā vinul

MEDICAMENT PHOSPHATIC

VIN DE VIAL

VINUL DE VIAL este un modificator puterutc al organismuluĭ în casurile de: *debilitate generală, crescerea întîrziată, convalescenţa lungă. anemiă, perderea apetituluĭ, a forţelor slăbiciuneĭ nervoase.*

Dosa este de un păhărel de lichior înaintea meseĭ. El comdlectează nuiriţiunea insuficientă a bolnavilor şi a convalescenţilor.

Farmacia VIAL Lyon, rue Victor Hugo 14 şi în tóte farmaciile

732—40

O Sobă Meidinger:

mare încălzeşte 3—4 odăĭ. se vinde cu Leĭ 90. Adr. la „Adevĕrul“.

PANZĂRIE

Pînzăria din Băile Eforieĭ B-dul Elisabeta 5 (La Magasinul de Piane) anunţă pe onorata sa clientelă că a primit primul transport de Stofe de Rochĭ pentru tómnă. Asemenea un transport de pînză de Cérceafurĭ şi Cămăşĭ.

PREŢURILE

1 Rochie Mat. 7 m. . . . . Leĭ 8.
1 Rochie Flan. 10 m. . . Leĭ 16.
1 Rochie Helios 10 m. . . Leĭ 18.

Olandă, Sifoane, Mexic, Prosoape, Mese, Şervete, Batiste, covoare, etc.

PREŢURI IEFTINE 199—150

CEA MAI BUNA CALITATE EXISTENTA DE

COCS

DE UZINA DE GAZ

vi se furnizează la domiciliŭ, în sacĭ pe tona de 1,000 kgr. greutatea garantată

LEI 46

dacă vă adresaţĭ printr'o carte poştală saŭ personal caseĭ

A. GOLDSTEIN

9, STRADA DECEBAL, 9

Bucureşti. — Telefon No. 66.

Tot acolo se află în depozit: Cocs mărunt pentru sobe Parigiene şi Belgiane, Cocs de fonderie, Cocs de ferărie, Cărbunĭ din minele englezeştĭ de Kardiff, Antracit englezesc prima calitate, pentru sobe „Helios“ şi sobe americane „Sirius“, Briquette, etc.

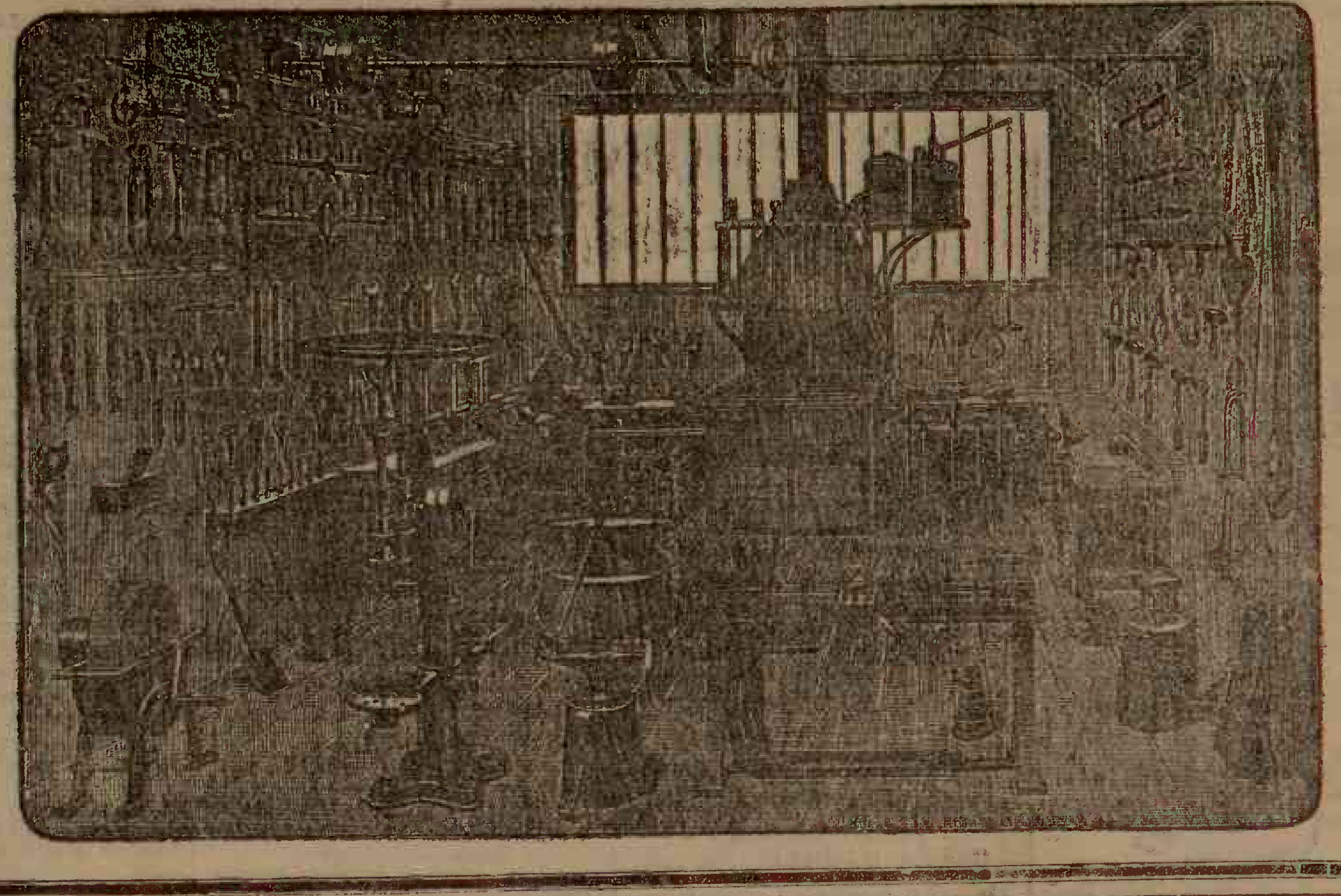
Expediţiunĭ en gros şi en detail din Bucureştĭ, Constanţa şi Brăila la ori-ce staţiune la căile ferate. 270—55

E. WOLFF

MARE DEPOU DE MAŞINI ŞI UNELTE

BUCUREŞTI, STR. SF. DUMITRU No. 3

1349—25

REMEDIU NECESAR SI SIGUR

PENTRU

Boale de stomac şi consecinţele lor

Conservarea sănătăţeĭ se bazează în principiu pe întreţinerea uneĭ digestiunĭ bune, căcĭ aceasta este condiţia fundamentală a sănătăţeĭ şi a buneĭ stărĭ corporale şi spirituale. Cel maĭ bun medicament de casă pentru regularea mistuireĭ este

A se observa marca alăturată înregistrată.

BALSAMUL de VIAŢA al Doct. ROSA

(preparat de B. FRAGNER din PRAGA)

Acest balsam preparat numaĭ din plante cu anticipiĭ active excelente asupra stomaculuĭ este aprobat ca neîntrecut la toate maladiile care resultă din indigestiune adică la LIPSA DE APETIT, RAGAIALA cu ACRIME, FLUCCUOSITAŢI, VARSATURI, DURERI şi CARTEI DE STOMAC, la încărcarea stomaculuĭ, hoemorhoizĭ, la hipocondrie etc., şi a devenit în urmă miilor de însănătoşirĭ un medicament ndispensabil pentru casă.

STICLA MICĂ LEI 1.50 BANI

Alifia Universală de Praga

Intrebuinţată cu strălucit succes în contra inflamaţiunilor, rănilor, şi umflăturilor adică la înpietrirea mamelelor (ţîţelor) la înţărcarea copiilor prin oprirea laptelui, la umflăturile reumatice, scrînteli, la mâinĭ crăpate etc.

A se observa marca alăturată înregistrată.

Aceste preparate se găsesc în toate farmaciile.

DEPOUL GENERAL LA

VICTOR THÜRINGER, farm. Bucureşti

1021—140

MICA PUBLICITATE

DE JOUI

Anunciurile pot conţine adresa saŭ numaĭ iniţiale. Scrisorile nu se liberează de cît prezentatoruluĭ chitanţeĭ respective.

Cererile de informaţiĭ relative la un anunciŭ trebue să aibă menţionat numărul anunciuluĭ respectiv.

Linia de 25 litere 15 banĭ; patru liniĭ 50 banĭ; nu se adm peste patru liniĭ. Din provincie baniĭ se pot expedia la adresa Administraţieĭ *Adevĕruluĭ*, în plic închis cu mărcĭ poştale.

Nu se admite la „mica publicitate“ de cît anunciurĭ relative la *cererĭ şi oferte de slujbă, vinzărĭ şi inchirierĭ, cursurĭ, meditaţiĭ, obiecte perdute şi fondurĭ de comerciŭ, dar fără menţiune de preţ.*

VINZARI şi INCHIRIERI

Se vinde 457 pogoane în Ialomiţa 90 90 leĭ, din care 44.000 la credit arendă 4800 leĭ. Inlesnirĭ de plată adr str. 11 Iunie 46. 227—6

Se vinde vin vechiŭ natural cu 70 banĭ litru la băcănia G. S. Lăzărescu, colţu stradelor Smîrdan şi Stavropoleos 2. 258-2.

De vînzare o trăsură trebuincióăă d-lor vinarĭ, franzelarĭ, brutarĭ, meziligiĭ, etc. a se adresa str. Orzarĭ No. 49. 259—2

De vînzare loc viran, închis, situat în faţa biseriçeĭ Sf. Elefterie, lungim. 97 m. lat 15 m. Adr. Pr. Opreseu Cuza-Vodă 2. 237—2

O cameră mobilată se închiriază cu 30 leĭ lunar, de preferat un amploiat. Adr. la D. Vioreanu calea Victorieĭ 53, etag. I. 263-3

De închiriat 2 case str. Ronda 33 una 3 camere, alta 2 ambele cu antreu şi bucătărie locuinţe noĭ higienice curte mare preţ eftin 286—4

De vînzare şi închiriat în parte saŭ total în bulev. Dosul Găreĭ 17 case cu 10 camere 978 m. p. şi grădină. Puse la credit. 266—3

De închiriat chiar de acum două magaziĭ marĭ şi o curte mare spaţioasă în str. Stavropoleos No. 6. 268-2

De închiriat casele str. Popa-Sóre 65, 5 cam. antreu, pivniţă, bucătărie şi grădină mare. Adr. Dr. Tiron Cîmpina. 172—6

Vînzare după credit 18.900 leĭ în rate, loc 3 feţe 2400 metre şosea Jianu, clădit 10 camere şi grajdurĭ, adr. calea Dudescĭ 4. 278—2

CERERI ŞI OFERTE

Un tînăr caută ocupaţie la un biuroŭ. Preferă loc ca *ajutor de comptabil.* 281—1

O Domnişoară care cunóşte bine piano şi limbile franc. engleză, germană dor. a da lecţiunĭ E. B. 49, Sfinţiĭ Voivozĭ. 2 5—1

Un absolvent a patru clase gimnasiale doreşte a intra în vre-o farmacie ca practicant. Adr. E. B. Olarĭ 32. 278—1

Un elev de la o şcoală specială superioară doreşte a da lecţiunĭ de matematică, fisică saŭ chimie adr. Adm. ziaruluĭ. 264—3

Tînăr dispunînd o garanţie de 3000 leĭ, drreşte un serviciŭ de încredere la or-ce branşă, adr. sub N. S. Calea Griviţeĭ 133. 209—5

Domn german din prov. doreşte ocupaţie ca adminis. magaziner casier, etc. ateste şi referinţe bune. Adr. Popa-Tatu 68. 260-4

Un profesor francez dă lecţiĭ cu preţ moderat. Adresa: strada Colţeĭ 52. 163—8

Domnişoară care cunoaşte bine piano, limbile franceză, englesă, germană, doreşte a da lecţiunĭ adr. E. B. 4 . str. Sf. Voivozĭ. 271—1

Lemne de cer tăiate aduse domiciliu, 26 leĭ mia kilog. cîntărite drept. Comenzĭ Carte poştală Depoul Mercur, Labirint 96 Buc. 232—5

Renumitele lemne de cer din Vlasca 130 leĭ vagonu de 10 miĭ kilogr. în gara Filaret. Com. la T. B. Constantinescu, Labirint 96 235—5

De dat în exploatare pădurea Goleasca 7 klm de gara Schitu-Goleştĭ j. Muşcel, Pen. detaliĭ a se adr. la G. C. Nanu prop. C.-Lung 203—10

Caut un tînăr p. aĭ încredinţa postul la kioscu găreĭ Craiova. Leafa 5 l. lunar cauţiune 300 l. Adr. I. Pleşea Craiova. 239—4

DIVERSE

Oţet de vin natural cu 40 banĭ Litru. A se adresa în calea Văcăreştĭ No. 12 «La Veselie». 252—1

VIN DE G. SEGUIN

Şésse-ḑeci de annii de isbândă au demonstrat netăgăduita efficacitate a **Vinului** lui *Gilbert* **Seguin**, fiă ca **întăritor** în *convalescente, sărăcia săngelui, scrofule, chlorosă, anemiă, perderea poftei de măncare, mistuiri grele, secarea puterilor, nevrose*, etc.; fiă ca **antiperiodic**, pentru a tăia frigurile şi împedeca întórcerea loc. Convine tutor temperamentelor slăbite de vĕrstă seu de bólă.

DEPOSIT GENERAL:

Pharmacia G. SEGUIN, 165, rue Saint-Honoré, PARIS

MODÈLE DE BOITE DÉPOSÉE

CEL MAI BUN **Vacs Frances** pentru încălţăminte
Representant pentru România
A. Feldmann
BUCUREŞTI
20 str. DECEBAL 20

MARELE MAGASIN DE LUVRU

BUCUREŞTI.—CALEA VICTORIEI, vis-a-vis de Conferiseria Capşa

CU INCEPERE DE LA 22 SEPTEMBRIE

MARE EXPOSIŢIUNE

şi

Punere în Vânzare

A TUTUROR NOUTAŢILOR PENTRU SEZON:

MATASURI, LENAJE, VELOURURI DE NORD, PELERINE, GARNITURI DE DE ROCHII şi HAINE, şi alte multe Articole de fantezie.

CELE MAI NOUI CREAŢIUNI ale SESONULUI

A SOSIT UN MARE ASORTIMENT DE

SOBE CALORIFERE

igienice; nichelate, smălţuite şi simple

sistem belgian din cea maĭ renumită fabrică DEQUENNE & C-nie pentru încălzit ca nere, saloane, apartamente, prăvăliĭ, cafenele, birturĭ, şcolĭ, etc. etc, cu începere de la

75 METRI CUBI PÎNĂ LA 475 METRI CUBI

Aceste sobe calorifere, carĭ toate sunt cu

ZIDARIE DE CĂRĂMIZI REFRACTARE

sunt construite pentru arderea

DE COKS ANTRACIT

(cărbunĭ de piatră) şi lemne

Ele întrunesc condiţiunile de igienă, curăţenie şi economie de combustii şi sunt de o eftinătate remarcabilă.

MARE DEPOU

de tot felul de **MAŞINE DE BUCATE** specialităţĭ de tot felul de **SOBE DE FONTA** de tablă fier, sistem austriac etc.

Onor. Public este cu insistenţă rugat de a onora Magasinul cu visita D-niĭ lor spre a se convinge de cele zise.

Cu stimă

ELIAS S. BARCHET

21, Calea Văcăreştĭ

191—20

Persónele
CARI CUNOSC
PILULELE
DOCTORULUI
DEHAUT
DIN PARIS

nu esită a se purga, atuncĭ când ele simt acéstă trebuinţă. Nu se tem necĭ de desgust necĭ de obosélă, pentru că, contrariu celor alte purgative, acesta nu operézĕ bine decât când este însoţit de uă bună mâncare şi de bĕuturĭ întăritóre, precum vinul, cafeaua, ceaiul. Fie care alege, pentru a se purga, cea sul şi mâncarea cari îĭ convin maĭ bine, dupe occupatiunile sele. Obosela purgatiuneĭ fiind annulată prin effectul buneĭ alimentatiunĭ, lesne se hotărasçe cineva a repeta purgativul ori de câte orĭ este trebuinţă.

5 f. şi 2 f. 50

SOBE

MEIDINGER, PARIGINA, COMETUL, VULCAN (belgiane)

pentru

Incălzire cu Cocs, Cărbunĭ de piatră şi lemne

MAŞINI DE BUCATE

MOBILE DE FIER

INSTALAŢIUNI DE INCĂLZIRI CENTRALE

FABRICA «COMETUL»

Adolf Salomon

DEPOSIT: Strada Doamneĭ, 14.

DEPOSITE IN PROVINCIE

Iaşĭ *la d-nul* Jacques Davidovici, *str. Lăpuşneanu, 37*
Craiova, *la d.* Petrache Andreescu & Fii, *str. Lipscani*

52—0

BOALE SECRETE!!

Specific antiblenoragic Stoenescu

CAPSULE

CU COPAIVAT DE SODA-SALOL ŞI SANTAL

Nicĭ unul din antiblenoragicele existente pînă acum nu împlineşte cele două condiţiunĭ de asimilare repede şi a nu irita traectul intestinal. Asociaţiunea substanţelor ce compun aceste Capsule este tot ce actualmente ştiinţa are maĭ bun şi maĭ încercat în tratamentul blenoragielor. Modul cu totul noŭ şi special dupe care sunt preparate aceste capsule ĭ fac ca vindecarea să fie repede complectă şi fără de a derangea stomacul: astfel că convine tuturor persoanelor chiar celor maĭ debile.

Acest noŭ medicament vindecă în scurt timp complect şi radical scursorĭ (sculament) nouĭ şi vechĭ atît la bărbaţĭ cît şi la femeĭ, precum Blenorea, poală albă, etc. **Preţul uneĭ cutiĭ 4 leĭ**

Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes **Injecţia Santalina**

Preţul unuĭ flacon 2 leĭ 50 banĭ.

Depositul general: Farmacia *MIHAIL STOENESCU*, strada Mihaĭ-Vodă No. 55, Bucureştĭ. De vînzare la principalele Farmaciĭ din ţară. In provincie unde aceste preparate nu se găsesc, se expediază imedĭat contra unuĭ mandat poştal 857—40

AU PRIX FIXE

En detail **FRAŢII HASAN** En gros

BUCUREŞTI.—STRADA LIPSCANI No. 70.—BUCUREŞTI

Avem onoare a informa numeroasa noastră clientelă şi onor. public că aŭ sosit deja **Noutăţile pentru SESONUL DE TOAMNA ŞI IARNA,** şi anume:

Flanele, Pyrene, Barcheturĭ în colorĭ şi desemn din cele maĭ nouĭ, calităţĭ superioare. Postavurĭ de Jachete şi Pelerine; Astrahan, Caracule, Montaniacurĭ, Catifele de Lyon şi Velour de Nord, etc.

Aŭ sosit de asemenea: **Lînurĭ şi Costume de rochii** după ultimele jurnale din Paris. Bogat asortiment de **Mătăsăriĭ** colorĭ şi negre, în tot ce e maĭ noŭ pentru logodne şi nunţĭ. **Specialitate în Covoare de salon şi cu metru.** Preşurĭ Cocos, Linoleum, Stofe de Mobile, Perdele, Storurĭ, Vitragiurĭ, etc.

Mare asortiment în **Albiturĭ** precum Olande, Rumburg şi de Belgia, Madipolóne, Chifoane, Indian, Percal, Linon, Batiste, etc.

PREŢURI MODERATE ŞI FIXE

P. S.—Rugăm a nota bine adresa de maĭ sus, spre a nu cufunda Magazinul nostru cu alte firme.

502—21

Proprietar CONST. MILLE — Tipografia ziaruluĭ «Adevĕrul» Pasagiul Bănceĭ Naţionale — Tipărit cu cerneală E. T. Gleitsmann, Dresda